

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Podvádění studentů střední/vysoké školy

Student Cheating at Secondary School/University

STUDIJNÍ PROGRAM

Specializace v pedagogice

STUDIJNÍ OBOR

Učitelství odborných předmětů

VEDOUCÍ PRÁCE

doc. PhDr. Dana Dobrovská, CSc.

ZÁVODNÁ

ANETA

2021

I. OSOBNÍ A STUDIJNÍ ÚDAJE

Příjmení: **Závodná** Jméno: **Aneta** Osobní číslo: **438957**
Fakulta/ústav: **Masarykův ústav vyšších studií**
Zadávající katedra/ústav: **Institut pedagogických a psychologických studií**
Studijní program: **Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Učitelství odborných předmětů**

II. ÚDAJE K BAKALÁŘSKÉ PRÁCI

Název bakalářské práce:

Podvádění studentů střední/vysoké školy

Název bakalářské práce anglicky:

Student Cheating at Secondary School/University

Pokyny pro vypracování:

Prostřednictvím autorského dotazníku se bude zjišťovat výskyt nečestného chování studentů ve vztahu ke studiu. Bude popsány nejčastěji používané podvody a nabídnuty způsoby, jak mohou učitelé tomuto chování bránit. Bakalářská práce bude mít teoreticko-empirický charakter. V teoretické části budou analyzovány soudobé poznatky české a zahraniční odborné literatury, v empirické části budou zjišťovány formy, četnost, motivace a prevence různých typů studentských podvodů.

Seznam doporučené literatury:

PREISS Marek, Nohavová Alena, Dvorská Karolína. Podvádění ve škole. A co v práci? Psychologie Dnes. 2012, roč. 18, č. 6, s. 56-59.
VANĚČEK, David, Dobrovská Dana, Duchovičová Jana, Kozlík Tomáš, Svoboda Emanuel, Švarcová Iva. Didaktika technických odborných předmětů. Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2016. ISBN 978-80-01-05991-3.
VRBOVÁ, Jana a Iva Stuchlíková, 2012, Školní podvádění starších žáků – pilotní studie. studie | Časopis Pedagogika ISSN 0031-3815 (Print), ISSN 2336-2189 [online]. 2012[cit. 30.06.2019]. Dostupné z: <http://pages.pedf.cuni.cz/pedagogika/?p=722&lang=cs>

Jméno a pracoviště vedoucí(ho) bakalářské práce:

doc. PhDr. Dana Dobrovská, CSc., katedra inženýrské pedagogiky

Jméno a pracoviště druhé(ho) vedoucí(ho) nebo konzultanta(ky) bakalářské práce:

Datum zadání bakalářské práce: **25.01.2021**

Termín odevzdání bakalářské práce: **29.04.2021**

Platnost zadání bakalářské práce: **19.09.2022**

doc. PhDr. Dana Dobrovská, CSc.
podpis vedoucí(ho) práce

Ing. Petr Svoboda, Ph.D., ING.PAED.IGIP
podpis vedoucí(ho) ústavu/katedry

prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc.
podpis děkana(ky)

III. PŘEVZETÍ ZADÁNÍ

Studentka bere na vědomí, že je povinna vypracovat bakalářskou práci samostatně, bez cizí pomoci, s výjimkou poskytnutých konzultací. Seznam použité literatury, jiných pramenů a jmen konzultantů je třeba uvést v bakalářské práci.

25.01.2021
Datum převzetí zadání

_____
Podpis studentky

ZÁVODNÁ, Aneta. *Podvádění studentů střední/vysoké školy*. Praha: ČVUT 2021. Baka-
lářská práce. České vysoké učení technické v Praze, Masarykův ústav vyšších studií.

**MASARYKŮV ÚSTAV
VYŠŠÍCH STUDIÍ
ČVUT V PRAZE**

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svou bakalářskou práci vypracovala samostatně. Dále prohlašuji, že jsem všechny použité zdroje správně a úplně citovala a uvádím je v příloženém seznamu použité literatury.

Nemám závažný důvod proti zpřístupnění této závěrečné práce v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) v platném znění.

V Praze dne: 29. 04. 2021

Podpis:

Poděkování

Ráda bych poděkovala své vedoucí bakalářské práce doc. PhDr. Daně Dobrovské, CSc. za odborné vedení a cenné rady během zpracování celé této práce.

Abstrakt

Bakalářská práce se věnuje studentskému podvádění na českých vysokých školách. Cílem práce je stanovit četnost výskytu studentského podvádění, zjistit, jaké jsou nejčastější důvody studentů k podvádění, jaká forma podvádění převažuje a navrhnout konkrétní vhodná opatření pro minimalizaci tohoto nečestného jednání.

Práce má teoreticko-empirický charakter. Teoretická část se věnuje soudobým poznatkům dané problematiky v odborné literatuře. V empirické části je provedeno dotazníkové šetření, které mapuje aktuální situaci ve většině českých škol. Na základě výsledků jsou uvedena opatření, která by měla vést ke snížení četnosti výskytu podvádění.

Klíčová slova

Podvádění

Student

Motivace k podvádění

Prevence podvádění

Detekce podvádění

Abstract

The bachelor's thesis deals with student cheating at Czech universities. The aim of the work is to determine the frequency of student cheating, to find out what are the most common reasons for students to cheat, what form of cheating prevails and to propose specific steps to minimize academic dishonesty.

The work has a theoretical and empirical character. The theoretical part analyses contemporary knowledge in the literature. In the empirical part, a survey is conducted. A questionnaire is completed by students to map the current situation in most Czech universities. Based on the results, specific steps which should lead to a reduction of the frequency of cheating are listed.

Key words

Cheating

Student

Motivation for cheating

Prevention of cheating

Detection of cheating

Obsah

Úvod.....	5
1 STUDENTSKÉ PODVÁDĚNÍ.....	7
1.1 Definice podvádění.....	7
1.1.1 Napovídání.....	8
1.1.2 Plagiátorství.....	8
1.2 Druhy školního podvádění.....	8
1.2.1 Tradiční podvádění.....	9
1.2.2 Elektronické podvádění.....	9
2 PŘÍČINY PODVÁDĚNÍ.....	10
2.1 Faktory ovlivňující výskyt podvádění.....	11
2.2 Motivace a její druhy.....	13
2.3 Motivy ke školnímu podvádění.....	13
3 POSTOJE K PODVÁDĚNÍ.....	14
3.1 Definice postojů.....	14
3.2 Postoje studentů.....	15
3.3 Postoje učitelů.....	15
3.4 Postoje potenciálních zaměstnavatelů.....	16
4 MOŽNOSTI PREVENCE PODVÁDĚNÍ.....	16
4.1 Prevence.....	16
4.2 Detekce podvádění.....	18
4.2.1 Detekce podvádění při písemném zkoušení.....	18
4.2.2 Detekce podvádění a plagiátorství při textové úloze.....	18
5 DŮSLEDKY PODVÁDĚNÍ.....	19
6 SOUHRN TEORETICKÉ ČÁSTI.....	19
7 METODOLOGIE VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ.....	22
7.1 Výzkumný problém a otázky.....	22
7.2 Formulace hypotéz.....	22
7.3 Metodika šetření.....	22
7.4 Průběh šetření.....	24
8 VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ.....	24

8.1	Vzorek respondentů.....	24
8.2	Četnost podvádění	26
8.2.1	Hypotéza 1.....	26
8.3	Formy podvádění.....	27
8.3.1	Hypotéza 2.....	27
8.3.2	Další výsledky.....	28
8.4	Motivy k podvádění.....	30
8.4.1	Hypotéza 3.....	30
8.4.2	Další výsledky.....	31
8.5	Postoje ke konkrétním motivům k podvádění.....	32
8.5.1	Hypotéza 4.....	32
8.5.2	Další výsledky.....	33
8.6	Další výsledky výzkumu	35
8.6.1	Faktor různých fakult ČVUT	35
8.6.2	Faktor pohlaví	36
8.7	Možnost minimalizace podvádění studentů	37
	Závěr	41
	Seznam použité literatury	43
	Seznam obrázků	46
	Seznam tabulek	47
	Příloha 1	48
	Příloha 2	53
	Příloha 3	55
	Příloha 4	57
	Příloha 5	60

Úvod

Etické chování je takové chování, při kterém nejsou porušeny normy a obecně uznávané hodnoty v dané společnosti. Jakékoliv překročení těchto hodnot je celou společností vnímáno až na výjimky negativně, a proto se většina populace snaží chovat v jejich souladu. I přesto se neetických způsobů chování jako lhaní, drobná manipulace nebo podvádění ve vlastní prospěch jedinec během života většinou několikrát dopustí.

Chování jedince, označované jako podvádění, může mít mnoho podob a také důsledky podvádění jsou posuzovány s různou mírou závažnosti. S tímto nemorálním jevem se můžeme setkat jak v osobním životě, tak u zaměstnanců, politiků či studentů.

Právě během studia na podvádění narazíme běžně, použití taháku vypadá tak jednoduše, přináší několik výhod a často neskýtá mnoho nebezpečí.

Zatímco dříve byla pro opisování potřebná alespoň domácí příprava v podobě psaných taháků, při nynějším technologickém pokroku jsou pro žáky snadno dostupné i elektronické formy podvádění. Každý žák vlastní mobilní telefon s připojením k internetu, kde si je schopen v rámci sekund vyhledat správné odpovědi téměř jakéhokoliv testu. Že je podvádění velice rozšířený jev a jeho výskyt v posledních letech stoupá, naznačují i současné studie, prováděné většinou v zahraničí. [1]

Studie nasvědčují i tomu, že studenti podvádějící ve škole své chování přenášejí i do osobního a pracovního života. [2] [3] Je tedy namístě, aby se naučili čestnému chování a odpovídající pracovní morálce již během studia.

Tato bakalářská práce se věnuje studentskému podvádění na vysokých školách v České republice. Práce má teoreticko-empirický charakter. V teoretické části je analyzován současný stav poznání dané problematiky v odborné literatuře. V první kapitole jsou definovány a vysvětleny základní pojmy týkající se tématu studentského podvádění a jsou rozděleny do 2 skupin – tradiční a elektronické – přičemž je uvedeno i několik konkrétních postupů podvádění. Další kapitola je zaměřena na příčiny podvádění, faktory ovlivňující výskyt tohoto jevu, a především na motivaci studentů jak k podvádění, tak k poctivému učení. Kapitola věnovaná postojům k podvádění odhaluje skutečnost, že každý jedinec může mít k podvádění jiný postoj a v různých situacích vnímá podvádění odlišně. Dále se práce věnuje možnostem prevence a detekce tohoto nečestného chování. V poslední kapitole jsou uvedeny neblahé důsledky podvádění nejen pro jedince, ale i pro celou společnost.

Empirická část je založena na vlastním kvantitativním šetření, které proběhne mezi studenty vysokých škol. Proběhne pomocí elektronického dotazníku, který bude sestaven na základě předchozí rešerše a stanovených hypotéz. Cílem výzkumu je stanovit četnost výskytu studentského podvádění na českých vysokých školách, zjistit, jaké jsou nejčastější důvody studentů k podvádění a jaká forma podvádění převažuje.

Na základě výsledků výzkumu budou navržena konkrétní vhodná opatření pro minimalizaci tohoto nečestného jednání.

TEORETICKÁ ČÁST

1 STUDENTSKÉ PODVÁDĚNÍ

V této úvodní části práce je vysvětlen pojem podvádění, které je následně rozděleno na dva hlavní druhy podvádění, jichž se žáci středních škol i studenti vysokých škol dopouští, tedy podvádění tradiční a elektronické.

1.1 Definice podvádění

Ačkoliv žádná jednoznačná definice školního podvádění neexistuje, zde je uvedeno několik formulací různých autorů.

Podle P. Vacka [4] se jedná o „jednání nemorální (resp. neetické). Tedy v rozporu s dobrými mravy či normami morálnosti.“ Jensen [5] definuje podvádění jako snahu studenta o přivlastnění cizího díla. Nečestným chováním rozumí podvádění během testů, opisování cizích domácích úkolů či seminárních prací a plagiátorství, tedy krádež cizího díla a vydávání ho za vlastní bez uvedeného zdroje. [6]

Nejčastěji se v českých studiích můžeme setkat s vymezením G. J. Cizka [7], který ve své publikaci definuje podvádění žáků třemi znaky:

1. jakékoliv jednání, které porušuje stanovená školní pravidla ohledně testu nebo jiné úlohy
2. jakékoliv jednání, které přináší jednomu studentovi nezasloužené výhody oproti ostatním spolužákům,
3. jakékoliv jednání, které snižuje přesnost závěrů, které vyplývají ze studentovo výkonů.

J. Mareš [8] ve své případové studii rozebírá předloženou definici podrobněji. Dodává, že porušování pravidel je třeba chápat jako pravidla stanovená pro ústní, písemné a praktické zkoušení nebo plnění zadaných úkolů. Připomíná také dva aspekty problému, a to porušení principu rovnosti před pravidly – všichni lidé by při vynaložení patřičného úsilí měli mít šanci dopracovat se ke stejnému výsledku - a principu rovnosti při zkoušení – všichni studenti by měli dostávat stejně obtížné úlohy za stejných podmínek. K principu rovnosti při zkoušení dodává, že pro omezení příležitostí k podvádění se namísto zadávání identických úloh všem žákům hodí používat tzv. adaptivní testování, kdy počítač žákovi nabízí stále těžší a těžší úlohy až do chvíle, kdy dojde k "aktuální maximální úrovni vědomostí" daného žáka.

U třetího bodu definice jsou zdůrazněny 3 pedagogické problémy:

1. učitel je nečestným chováním žáka uveden v omyl a chybně předpokládá, že žák splnil to, co splnit měl,
2. žák je nezaslouženě ohodnocen lépe než jeho spolužáci,
3. při srovnávání mezi různými školami (např. v přijímacím řízení na vyšší stupeň vzdělávání) je žák, který získal dobré studijní výsledky podváděním, nespravedlivě upřednostněn před žáky s horšími výsledky. Tento bod může být jednou z příčin, proč některé školy a jejich učitelé podvádění tolerují a snaží se tak o lepší pověst své školy.

1.1.1 Napovídání

Jednou z činností řadící se do podvádění je napovídání. Jedná se o nelegální komunikaci, při níž si spolužáci pomáhají a radí správné odpovědi na učitelovy otázky. Napovídání může mít verbální i nonverbální podobu. Může probíhat jak při zkoušení ústním, zkoušení v lavicích či u tabule, tak při zkoušení písemném.

Ve školním prostředí se můžeme setkat i s učitelovým napovídáním, často zapříčiněným obavami, že za případné vědomostní nedostatky žáků budou zodpovědní a budou potrestáni oni. [9]

1.1.2 Plagiátorství

Samostatnou podkapitolu je třeba věnovat plagiátorství. Na vyšších stupních vzdělávání, především na vysokých školách, jsou studenti vedeni k vypracovávání samostatných seminárních prací na základě čerpání informací z odborné literatury. Studenti přebírají původní myšlenky jiného autora citováním nebo parafrázováním.

Citování je doslovné reprodukování původního textu jiného autora, který musí být v nové práci vždy uveden, včetně pramenu, odkud byl text převzat.

Parafrázování je přeformulování původního textu se zachováním hlavní myšlenky autora, který musí být stejně jak u citování v nové práci vždy uveden. [8]

Pokud student ve své práci cituje nebo parafrázuje jiného autora, aniž by ho uvedl jako zdroj myšlenek, jedná se o plagiátorství, tedy porušení autorských práv a právních předpisů ČR. [10] Toto si velká část studentů neuvědomuje, jak ukazuje například šetření z roku 2017 provedené na vysoké škole mezi studenty prvního ročníku bakalářského studia o povědomí hrozících následků při porušení etických standardů, ze kterého vyplynulo, že 35 % dotázaných studentů nevědělo, co plagiátorství znamená. [11]

Plagiátorství se student může dopustit i nevědomě, když vydává svůj nápad za vlastní a neuvědomí si, že stejnou myšlenku již prezentoval někdo před ním. [1]

Jako odpověď na rostoucí četnost této formy podvádění bylo vyvinuto i několik antiplagiátorských systémů. Jedná se o softwary, které zjišťují míru podobnosti porovnávaných textů. Odevzdané práce porovnávají jak mezi sebou, tak s texty na internetu. [1]

1.2 Druhy školního podvádění

Školní podvádění můžeme dělit do dvou skupin, podvádění tradiční a elektronické. [8] Do tradičního podvádění řadíme napovídání, opisování od sousedů nebo z taháku či shánění otázek od spolužáků. S rozmachem moderních technologií je na vzestupu podvádění elektronické. To se díky extrémně rychlému současnému vývoji informačních a komunikačních technologií a gramotnosti žáků v této oblasti stává stále častějším.

Typy podvádění můžeme rozdělit do 3 kategorií, které se dají aplikovat jak v tradičním, tak elektronickém opisování. Jedná se o:

1. podvádění opírající se o získávání, poskytování nebo vyžadování informací,
  2. podvádění opírající se o práci s nepovolenými materiály nebo nepovolený způsob práce s prameny,
  3. podvádění ovlivňující průběh zkoušení a hodnocení
- V následujících podkapitolách je uvedeno vždy několik příkladů konkrétních postupů ke každému typu podvádění.

1.2.1 Tradiční podvádění

Jedná se o jednoduché formy podvádění, které během svého studia využije většina studentů. Konkrétní postupy studentů jsou uvedeny v Tabulce 1.

Tabulka 1: Podoby tradičního podvádění ve škole (převzato a upraveno [8])

Typ podvádění	Konkrétní postupy
1. podvádění opírající se o získávání, poskytování nebo vyžadování informací	opisování domácí úlohy od spolužáka
	opisování od souseda při písemném zkoušení
	předávání testových otázek dalším třídám
	získávání informací o testu či zkoušení od jiných studentů
	fungování jako prostředník při nelegální komunikaci
2. podvádění opírající se o práci s nepovolenými materiály nebo nepovolený způsob práce s prameny	opisování z učebnice, sešitu či jiného zdroje (vč. taháku) při písemné zkoušce
	opisování nebo parafrázování textu ze zdroje, který není citován - plagiátorství
	opakované použití jedné seminární práce ve více předmětech
	nabízení své práce k opětovnému využití
	upravování naměřených dat tak, aby se dosáhlo požadovaného výsledku
uvádění odkazů na neexistující zdroje	
3. podvádění ovlivňující průběh zkoušení a hodnocení	neodevzdání písemného testu při snaze svést vinu ze ztraceného testu na učitele
	žádání další osoby o složení zkoušky namísto studenta
	vydávání se za někoho jiného a jít místo něj složit zkoušku
	lhaní o polehčujících zdravotních či sociálních okolnostech
	pokusy o úplatek či protislužby
opravování chybných odpovědí a dožadování se změny klasifikace	

1.2.2 Elektronické podvádění

Za nejpoužívanější nástroj pro elektronické podvádění můžeme zajisté považovat chytrý mobilní telefon s přístupem k internetu, který již plně nahradí fotoaparáty, kapesní počítače, MP3 přehrávače či inteligentní kalkulačky. Několik autorů uvádí i další přístroje, které k podvádění studenti využívají, ačkoliv nejsou běžně dostupné, jako

např. UV pero píšící inkoustem, který je viditelný pouze pod UV zářením, které je do pera také zabudováno. [12] V Tabulce 2 jsou shrnuty běžné postupy elektronického podvádění. Seznam není zdaleka kompletní, protože se současným rozvojem technologií se představitivosti meze nekladou a lze použít i neobvyklé metody, v poslední letech se například rozmohl trend používání chytrých hodinek.

Tabulka 2: Podoby elektronického podvádění (převzato a upraveno [8])

Typ podvádění	Konkrétní postupy
1. podvádění opírající se o získávání, poskytování nebo vyžadování informací	opisování z počítače od lepšího spolužáka
	sdělování a opisování správných odpovědí spolužákům pomocí SMS zpráv
	napovídání pomocí vysílačky či hands-free mobilu
	kopírování počítačového testu pomocí snímků obrazovky
	fotografování písemného testu pro předání otázek dalším studentům
2. podvádění opírající se o práci s nepovolenými materiály nebo nepovolený způsob práce s prameny	opisování z elektronického taháku, např. tabletu
	opisování ze zvukového elektronického taháku, např. MP3 přehrávače
	vydávání předem zpracovaného dokumentu za dokument vypracovaný v hodině
	stáhnutí cizí práce z internetu a vydávání jí za vlastní
	zkopírování textu bez uvedení řádné citace
	při zkoušení v cizím jazyce využívat elektronický překladač
3. podvádění ovlivňující průběh zkoušení a hodnocení	přihlášení do elektronického systému přihlašovacími údaji někoho jiného
	vypracování testu jiným člověkem pomocí tzv. vzdáleného přístupu k obrazovce
	při distančním zkoušení mít vedle sebe „pomocníky“ radící správné odpovědi
	neoprávněné vniknutí do elektronického systému s testy či správnými odpovědi
	neoprávněné vniknutí do elektronického systému a pozměňování školních dat jako jsou známky či zápočty
	využívání spywaru umožňující hlášení prováděných činností na jiných počítačích

2 PŘÍČINY PODVÁDĚNÍ

Aby se podvádění dalo lépe předcházet, je třeba znát příčiny, které žáky a studenty k tomuto nečestnému jednání vedou. Výzkumy, které se tímto tématem zabývají, jsou vedeny především v zahraničí. Je nicméně pravděpodobné, a naznačuje to i několik českých studií, že příčiny vedoucí k podvádění budou z většiny totožné i u

českých studentů. Zajímavé je porovnání provedené v roce 2013 [2], které ukazuje na mnohonásobně vyšší četnost podvádění u českých studentů oproti americkým. Zatímco v USA uvedlo pouze 14 % studentů, že opisovalo od jiného studenta během písemné zkoušky, v českých školách to přiznává až 70 % studentů.

2.1 Faktory ovlivňující výskyt podvádění

Je třeba si uvědomit, že příčina problému nemusí být vždy jen v osobnosti studenta, ale i v osobnosti učitele nebo v prostředí dané školy. [13] Faktory ovlivňující četnost podvádění publikuje například Dobrovská, která uvádí faktory ovlivňující vysokoskolské podvádění, tabulka 3.

Tabulka 3: Příklady faktorů, které mohou ovlivnit výskyt studentského elektronického podvádění [13]

Faktor	Specifikace
Vysoká škola a její klima	<ul style="list-style-type: none"> - velikost vysoké školy, anonymita jejího prostředí - zaměření vysoké školy (např. technické, humanitní atd.) - existence etického kodexu vysoké školy, sankce za odhalené podvádění - vybavenost vysoké školy a dostupnost elektronických zařízení pro studenty - náročnost studia - vytíženost, event. přetíženost učitelů - důraz na kvalitu výuky ze strany managementu
Osobnost učitele	<p>Lidské a intelektuální vlastnosti učitele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zájem o profesi a o studenty - pečlivost a důslednost - znalosti z oblasti výpočetní techniky - poznávací pružnost - zvědavost <p>Pedagogické, prezentační a organizační schopnosti a dovednosti učitele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - subjektivní přeceňování předmětu - nepřiměřená náročnost na faktografii - schopnost srozumitelně vysvětlit učivo - spravedlivost při hodnocení výkonu studentů - kvalita přípravy didaktických testů a domácích úkolů - průběžná aktualizace didaktických testů a domácích úkolů - utajení testů - kontrola identity studentů při zkoušení

Osobnost studenta	<ul style="list-style-type: none"> - věk studenta (zejména ve vztahu k pokročilosti ve studiu) - vztah ke škole, ke studiu, k učivu, k učitelům - intelektuální zdatnost - úspěšnost ve studiu - motiv výkonu - preference „hlubokého“ učení (<i>deep learning</i>) - etické vlastnosti studenta - temperamentové charakteristiky studenta - normalita osobnosti
-------------------	---

Pilotní studie z roku 2012 [14] provedena na 401 žácích 4. ročníku osmiletého gymnázia a žácích devátých tříd základních škol hledá korelaci podvádění se školními charakteristikami žáka, které by mohly být faktorem vedoucím k podvádění. Žáci v dotazníku uvedli, jak často se ve vztahu ke škole chovali nečestným způsobem a další osobní údaje jako pohlaví, průměr známek či počet zameškaných hodin.

Šetření nezjistilo signifikantní rozdíly v četnosti opisování při porovnání odpovědí dívek a chlapců, ani při porovnání mezi gymnázii a základními školami.

Rozdílem v četnosti opisování v závislosti na pohlaví se zabývalo již několik studií v minulosti, výsledky se různí. Zatímco Anderman [15] potvrzuje, že ženy i muži opisují a podvádí stejně často, jiné studie zjistily, že více opisují muži než ženy [5], [16]. Můžeme se setkat i s názory, že pohlaví nehraje roli na začátku školní docházky, s věkem se ale rozdíly zvětšují a více podvádějí muži. [8]

Zajímavé zjištění přineslo porovnání četnosti opisování a průměru známek, kdy autoři uvádějí, že více opisují žáci s lepším prospěchem. Tuto teorii podporuje i Anderman [17], který ve své studii uvádí, že studenti, kteří vnímají svoji školu a její charakteristiky jako zaměřenou na výsledky spíše než na proces učení, mají vyšší tendence k opisování. Jejich motivací k opisování je udělení dobré známky, která jim přinese větší úspěch než získané vědomosti.

Meade (in Park) [18] se ve svém výzkumu zaměřil na četnost podvádění v souvislosti se studijním zaměřením oboru. Přináší seznam studijních zaměření, kde se nejvíce podvádí, vycházející z odpovědí 6000 studentů. Jedná se o:

1. business (87 %)
2. inženýrství (74 %)
3. věda (67 %)
4. humanitní obory (63 %)

Číslo vyjadřuje procento studentů, kteří se alespoň jednou během studia dopustili nečestného jednání. Vysvětlením rozdílů mezi jednotlivými obory může být například náročnost studia nebo genderové složení. Pokud bychom přistoupili na teorii, že více opisují muži než ženy, poté převaha mužů na technických oborech vysvětluje i převahu v četnosti opisování. [19]

Ačkoliv na téma korelace charakteristiky studenta s četností jeho podvádění existuje několik výzkumů, výsledky se často neshodují. Příčina může být jak v použití

různých metodologických postupů, tak v pravdivosti výpovědí samotných studentů, která se nedá ověřit.

2.2 Motivace a její druhy

Motivace je „souhrn toho, co člověka pobízí, aby něco dělal, nebo co mu v tom zabraňuje“. [20] Je tedy na místě se ptát, co motivuje studenty na jedné straně k učení a na straně druhé k podvádění.

Motivaci dělíme na vnější a vnitřní. Při vnější motivaci jsme k činnosti pobízeni odměnou (peníze, pochvala) či trestem, zatímco při vnitřní motivaci jsme k činnosti pobízeni vlastním zájmem a potřebami.

Tyto poznatky převádí do školního prostředí Ames. Stanovuje dva protikladné cíle: cíl dokonalého ovládní dovednosti („mastery goal“) a cíl výkonnostní („performance goal“). [21] Oba cíle představují rozdílné koncepce úspěchu a rozdílné důvody pro dosažení daného cíle.

Jádrem cíle dokonalého ovládní dovednosti je víra v úsilí, které musíme vynaložit pro dosažení úspěšného výsledku. Tato víra udržuje naši snahu a ochotu dojít k cíli po dlouhou dobu. Jedná se o vnitřní motivaci. Aby měli žáci takto nastavený cíl, je třeba je vést k rozvíjení nových dovedností, porozumění jejich práci a úkolům a k sebehodnocení dosažených výsledků.

Jádrem výkonnostního cíle je zaměření se na vlastní úspěch v porovnání s ostatními spolužáky. Výsledkem nastavení tohoto cíle je nahlížení na proces učení pouze jako nástroj, jak dosáhnout stanoveného cíle. Jak dokazuje několik studií, žák s nastaveným výkonnostním cílem často preferuje použití taháku namísto učení, protože se jedná o snazší cestu pro dosažení daného cíle, tedy dobré známky a lepšího hodnocení oproti spolužákům. [2], [3], [15]

2.3 Motivy ke školnímu podvádění

Konkrétním motivům ke školnímu podvádění se věnuje studie z roku 2002 [5], která stanovila 19 hlavních okolností, které by mohly být příčinou k podvádění a testovala 490 amerických studentů (229 žáků středních škol a 261 vysokoškoláků), v jakých situacích by jim podvádění přišlo přijatelné. Shrnutí motivů je v tabulce 4.

Tabulka 4: Motivy ke školnímu podvádění (přeloženo z anglického jazyka [5])

Typ motivu	Motiv ke školnímu podvádění
Osobní zisk nebo ztráta	Hrozba vyloučení ze školy
	Potřeba dobré známky
	Udržet si průměr v rámci třídního hodnocení
Soulad s ostatními	Vědomí, že všichni ostatní podvádí
Kompenzace nerovnosti	Pocit neférového jednání učitele
	Pocit, že učitel úmyslně vytvořil těžký test
Psychologický	Soutěživý typ žákovo osobnosti

	Nemít „sílu a náladu“ na přípravu na test
	Neschopnost vzpomenout si na správnou odpověď
Autonomie	Pocit, že o nic nejde
Sociální	Potřeba projít testem a získat dobrou práci, která by pomohla studentovo rodině
Nijak se nepoškodí	Vědomí, že nehrozí žádný trest od učitele při odhalení
Nijak nepoškodí ostatní	Vědomí, že nikdo jiný nebude potrestán
Vyhnutí se odhalení	Vědomí, že nebude při opisování „chycen“
Výzva	Pokus, zda dokáže opisovat bez chycení
Zkušenost z minulosti	Již opisoval a nebyl chycen
Udržení dobrých vztahů	Nechtít zklamat rodiče špatnou známkou
Jiný	Nemít dostatek času na učení kvůli vlastní práci
	Vědět, že třída je soutěživá a nebylo by jednoduché dostat dobrou známku

Výsledky výzkumu ukazují, že sociálně přijatelné motivy podvádění jsou:

1. potřeba projít testem a získat dobrou práci, která by pomohla studentovo rodině,
2. nechtít zklamat rodiče špatnou známkou,
3. hrozba vyloučení ze školy,
4. pocit neférového jednání učitele.

Naopak jako sociálně nepřijatelné motivy podvádění studenti vnímali:

1. soutěživý typ žákovo osobnosti,
2. zlehčování významu podvádění
3. již opisoval a nebyl chycen,
4. pokus, zda dokáže opisovat bez chycení.

3 POSTOJE K PODVÁDĚNÍ

Předešlý výzkum mimo jiné ukazuje, že postoje studentů k podvádění se různí. Ačkoliv podvádění obecně je vnímáno jako špatné, názory na to, co je podvádění, se už liší. Výrazně rozdílná stanoviska zastávají například studenti oproti učitelům.

3.1 Definice postojů

Definice postojů se různí, Fishbein a Ajzen (in Hayes) je definovali jako „naučené predispozice k celkově příznivé nebo nepříznivé reakci na daný objekt, osobu či

událost". Krech, Crutchfield a Ballachey (in Hayes) definují postoje jako „stabilní systémy pozitivního nebo negativního hodnocení, emočních pocitů a technik jednání týkajících se sociálních cílů“. [22] Současná psychologie se přiklání k druhému pojetí pojmu postoj, s členěním na kognitivní (hodnotící), prožívací (emoce) a behaviorální složku (skutečné chování jedince), kdy jednotlivé složky postoje mohou, ale nemusí být v souladu, což výzkum postojů metodologicky ztěžuje.

3.2 Postoje studentů

Rozsáhlá studie Davise [16] uvádí, že 90 % studentů se domnívá, že podvádět je špatné. Zajímavostí je, že čím mírnější postoj k podvádění student má, tím častěji se podvádění dopouští. [5] Je tedy pravděpodobné, že studenti si sami snaží omluvit své nečestné jednání a nenazývat ho podváděním.

Sociologové Vowell a Chen (in Milliron a Sandoe) předpokládají, že studenti se učí nečestnému jednání od sebe navzájem a přizpůsobují se tím svým vrstevníkům. Postoje spolužáků tak můžou ovlivnit postoje jedince a ovlivnit tím studentovo jednání a ochotu k opisování. [23]

3.3 Postoje učitelů

Rozdíly ve vnímání, jaké situace se považují za podvádění, se liší především mezi studenty a učiteli. Učitelé jsou v postoji k podvádění mnohem přísnější, jak udává následující tabulka 5.

Tabulka 5: Vnímání podvodů studenty a učiteli (převzato a upraveno, přeloženo z anglického jazyka [7])

Příklad chování	Vnímání chování jako podvádění (%)	
	Studenty	Učiteli
Opisování během zkoušky	99	100
Nález kopie zadání a použití jí k učení	79	100
Příprava k vysílání a přijímání signálů během testu	95	100
Prohlížení poznámek během testu	92	100
Získání odpovědi od někoho, kdo již test složil	74	90
Vyžadovat odpovědi z testu	95	100
Dovolit jinému studentovi, aby opisoval	87	100
Opsat odpověď, která je omylem napsána na tabuli	30	50
Dát někomu během testu správnou odpověď	87	100

Přestože jsou postoje učitelů nekompromisní, jejich chování tomu ne vždy odpovídá. Pro učitele je komplikované rozhodnout, jaký trest za opisování udělit. Měl by

totiž mít výchovný účinek nejen na trestaného, ale na celou skupinu. Jeho reakce má výrazný vliv na to, zda se student, ale i jeho spolužáci, příště opět pokusí opisovat. Pokud si je totiž student vědom, že mu při opisování nehrozí nebezpečí, je větší šance, že se k opisování opět uchýlí.

Jak již bylo zmíněno dříve, v některých situacích učitel podvádění toleruje, protože výsledky žáků jsou i jeho výsledky, které pak prezentuje kolektivu pedagogů nebo při srovnání úrovně různých škol. [9] Důvodů může být samozřejmě více, například vystavení se nepříjemné diskuzi s rodiči nebo následná administrativní „práce navíc“, pokud je student u podvádění chycen a má nést určité následky. [7]

3.4 Postoje potenciálních zaměstnavatelů

Článek Preisse ukazuje na fakt, že studenti, kteří měli tendence podvádět ve škole, mají stejné tendence i v práci. V USA se finanční ztráta zaviněná podváděním zaměstnanců odhaduje na 30 % všech obchodních neúspěchů. [3] Dá se tedy předpokládat, že zaměstnavatel by kandidáta, u kterého se v minulosti prokázalo nečestné jednání, ve firmě nechtěl.

Je paradoxní, že jedním z udávaných důvodů, proč studenti opisují, je dosažení lepší známky a celkového hodnocení pro zlepšení osobního profilu prezentovaného před potenciálními zaměstnavateli. [24] Za předpokladu, že zaměstnavatelé preferují čestné uchazeče oproti uchazečům s dobrými známkami, by bylo zajímavé sledovat, jak by se snížila četnost studentského podvádění, kdyby se takové jednání ve škole evidovalo a následně se o něm mohl dozvědět i zaměstnavatel.

4 MOŽNOSTI PREVENCE PODVÁDĚNÍ

Ačkoliv se zřejmě nikdy nepodaří zamezit studentskému podvádění na 100 %, je několik cest, jak toto chování minimalizovat. Učitel by měl začít již preventivním opatřením, kdy v žácích vyvolá vnitřní motivaci pro učení. Další zdroje ukazují, že jasné definování pravidel, co je podvádění a co studentům za podvádění hrozí, také výrazně snižuje riziko podvádění. [4], [11] V současnosti se učitelé bohužel často zaměřují pouze na poslední krok, co můžou pro zabránění podvádění udělat, čímž je přísné hlídání žáků při zkoušení. [4]

4.1 Prevence

V kapitole „Motivace a její druhy“ jsme nastínili problém nastavení 2 cílů: dokonalého ovládnutí dovednosti a výkonnostního. Ames se ve své studii věnuje i teorii, jak může učitel motivační cíl ve třídě nastavit a navodit správné studijní prostředí. Jednotlivé strategie jsou uvedeny v tabulce 6.

Tabulka 6: Struktura třídy a výukové strategie podporující cíl dokonalého ovládnutí dovednosti (přeloženo z anglického jazyka [21])

Struktura	Výukové strategie	Motivační systém
Úkol	Zaměřit se na smysluplné aspekty učení	Zaměření se na snahu, úsilí a učení. Vnitřní zájem o danou činnost.
	Navrhovat nové, různorodé úkoly	
	Navrhovat úlohy, které jsou pro studenty přiměřenou výzvou	
	Pomáhat studentům stanovit si vlastní cíle	
	Podporovat rozvoj a použití efektivních způsobů učení	
Autorita	Podporovat studenty k participaci v rozhodování	Připisování významu úsilí.
	Poskytnout příležitosti k získávání zodpovědnosti a nezávislosti	Použití efektivních metod učení a dalších autoregulačních strategií
	Podpořit rozvoj self-managementu	Aktivní zapojení
Hodnocení/uznání	Zaměřit se na individuální zlepšení u každého studenta	Pocit sounáležitosti
	Nezveřejňovat hodnocení před ostatními studenty	Tolerance k chybám
	Ocenit studentovo snahu	
	Poskytnout příležitosti ke zlepšování	
	Vidět chybu jako součást procesu učení	

Autorka studie dodává, že je důležité, aby při nastavování třídních struktur bylo dbáno na všechny složky strategie a navzájem se koordinovaly. Pokud správně zadáme úkoly a navodíme ve studentech motivaci ke studiu a vnitřní zájem o danou činnost, ale systém hodnocení bude nadále orientovaný k výkonnostnímu cíli, tedy dobré klasifikaci, pak může student lehce podlehnout a zaměřit se pouze na dobrý výsledek, ke kterému mu může pomoci podvádění. [21]

Jak ukazuje několik studií, nižší frekvence opisování se vyskytuje také na školách, kde zavedli tzv. etický kodex. Jedná se o soubor pravidel, které definují, co je nečestné podvádění a jak se trestá. Studenti musí být s kodexem seznámeni, pravidelně s ním pracovat a diskutovat jeho obsah, čímž se ovlivní jejich postoj k podvádění. [4], [25]

Dalším doporučením, jak omezit opisování, je přizpůsobení formy testování. Pokud učitel bude pravidelně aktualizovat testy a úkoly každý rok, kdy je předmět

vyučován, a pro každou třídu zvláště, omezí tím podvádění v podobě shánění otázek a odpovědí od jiných studentů, kteří již předmět absolvovali. Také testování ústní namísto písemného odhalí případné studentovy nejasnosti a neznalosti v probírané látce, stejně tak ústní prezentace zadaného úkolu.

Učitel studentům zkomplikuje podmínky k opisování i ve chvíli, kdy stanoví určitá organizační opatření týkající se například rozsazení studentů či zákaz používání vlastních papírů.

4.2 Detekce podvádění

Pokud je učitel seznámený s různými taktikami podvádění, je pro něj snazší tyto metody nebo jejich přípravu odhalit.

4.2.1 Detekce podvádění při písemném zkoušení

„Nejdostupnějším postupem, který učitel má, aby zjistil, zda studenti nepodvádějí, je pozorování.“ [8] Můžeme uvést několik skutečností, během kterých by měl učitel zpozornět, protože často indikují studentovo snahu podvádět.

Již před testem by měl učitel zkontrolovat, zda má všechny kopie testů a zadání, eliminuje tím možnost, že kopii někdo ukradl a použil ke studiu. Je také podezřelé, když studenti sedí na jiných místech, než obvykle sedí (většinou v zadních lavicích). Pokud si učitel bude všimnout chování studentů před testem, je možné, že někteří budou vypadat nekoncentrovaně, jejich pozornost bude směřovat jinam než na test. V takovém případě se může student soustředit na chystané opisování.

Během testu pak podvádějící studenti často vykazují známky nervozity, vyhýbají se očnímu kontaktu s učitelem, případně mají na sobě neobvyklé předměty (čepici, sluchátka). Je podezřelé, pokud student často odchází během testu na toaletu nebo dokončí test nečekaně rychle.

Po zkoušení může být výsledek podvádějícího studenta výrazně lepší než jeho obvyklý výsledek, v takovém případě je možné studenta ústně přezkoušet z té samé látky. Nápadné jsou taky stejné chyby v několika pracích různých studentů nebo doslovné věty shodné s učebnicovým textem. [7]

Problémem uvedených skutečností je, že autor předpokládá, že podvádějící student je ze svého chování nervózní a nejistý. Můžou se vyskytnout i studenti, kteří vykazují rysy subklinické psychopatie a podvádění jim nevadí, ba co více, podvádění berou jako vzrušující výzvu. [19]

4.2.2 Detekce podvádění a plagiátorství při textové úloze

Studenti samozřejmě můžou podvádět i při písemném vypracování domácí úlohy, pak je možné si všimnout zvláštností v odevzdaném textu, například:

1. úroveň stylizace textu a forma vyjadřování neodpovídá úrovni znalostí studenta
2. chyby ve shodě podmětu s přísudkem, časování sloves apod.
3. části práce nejsou relevantní k zadanému tématu

4. práce odkazuje na materiály (tabulky, grafy), které se v práci nenacházejí
5. chybí seznam použité literatury nebo je naopak podezřele obsáhlý
6. student má potíže učiteli shrnout, o čem práce je nebo zodpovědět jeho dotazy [7]

Detekce plagiátorství se provádí, jak již bylo uvedeno, především pomocí online přístupných inteligentních softwarů, které odevzdanou práci a její text zkontrolují a porovnají s ostatními pracemi přístupnými v databázi prací.

5 DŮSLEDKY PODVÁDĚNÍ

Podvádění má horší dopady, než se na první pohled může zdát. Několik autorů se shoduje, že podvádění je návykové. [7] Jak již bylo zmíněno, studenti, kteří se ve škole naučí podvádět, mají větší tendenci k nečestnému chování i v práci. Studenti se neučí vlastní zodpovědnosti, mají sklony se spoléhat na náhodu a na konání ostatních. [9]

Podvádění má i sociální důsledky. Pokud vyučující přistupují k hodnocení studentů například pomocí normálního (Gaussova) rozdělení, dojde podváděním a perfektním opsáním k posunu křivky a celého rozložení. Nečestné chování tedy nevede pouze k vylepšení výsledku podvádějícího, ale zároveň i k zhoršení výsledků studentů, kteří vypracovali test poctivě. Když není podvádění jedince odhaleno nebo je dokonce přehlíženo, jeho neoprávněně dobré výsledky mohou v důsledku vést k frustraci poctivých spolužáků.

Čestný student pak ztrácí víru v nastavený systém a dojde k závěru, že podvádění je výhodné. [7]

6 SOUHRN TEORETICKÉ ČÁSTI

Podváděním student porušuje normy školy i celé společnosti. Snaží se pro sebe získat neoprávněné výhody i za cenu porušení etického kodexu. Tradiční forma podvádění je stále aktuální, elektronická forma se rozšiřuje současně s rychle se rozvíjející oblastí moderních technologií. Často studenti zkopírují snadno dostupný text z internetu a ani neví, že tím kradou cizí autorské dílo a dopouští se tak plagiátorství.

Příčiny podvádění mohou být různé, mnohdy k němu vede nastavená atmosféra v celé třídě či škole. Správně stanoveným cílem a správně vedenou výukou může učitel studentskou motivaci k podvádění výrazně snížit. Chyba může být už v jádru nastaveného celostátního vzdělávacího systému.

Výzkumy postojů uvádějí, že studenti nevnímají podvádění jako tak závažný přestupek jako učitelé, často si toto jednání dokážou odůvodnit, především když se jedná o přestupek z důvodu zajištění rodiny či hrozby vyloučení ze školy.

Prevence úzce souvisí s motivací studentů, tedy preventivní opatření je nastavení správného cíle učení ve třídě. Přímé zamezení podvádění u zkoušení jde zajistit několika způsoby, žádný ale nevyřeší problém ve všech případech. Učitel by měl vždy upozornit, pokud se ve třídě děje něco neobvyklého nebo se studenti chovají

nevšedním způsobem. Při podezření na podvádění může učitel ověřit znalosti daného studenta ústním přezkoušením.

Podvádění jedince nemá důsledky pouze do jeho života, ale i sociální důsledky do celé společnosti. Čestní studenti, kteří jsou vystavováni podvádějícím spolužákům se mohou cítit demotivovaní, často je jim přiřazováno na úkor lepšího hodnocení podvádějících studentů. Takoví studenti se často neetickému chování naučí, když vidí, že je výhodné.

EMPIRICKÁ ČÁST

7 METODOLOGIE VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

Na základě analýzy odborné literatury můžeme konstatovat, že podvádění studentů je aktuální problém. Cílem této práce je pomocí šetření stanovit četnost výskytu studentského podvádění na českých vysokých školách, jaké jsou nejčastější důvody studentů k podvádění a jaká forma podvádění převažuje. Na základě výsledků výzkumu je následně záměrem navrhnout několik způsobů, jak mohou učitelé toto neetické chování minimalizovat.

Stanovení výzkumných problémů, formulace hypotéz a volba metodiky šetření se opírá o dílo Gavory (2000) „Úvod do pedagogického výzkumu“. [26]

7.1 Výzkumný problém a otázky

Výzkumný problém vychází z cíle celé práce, na jehož základě pro šetření formulujeme základní výzkumné otázky:

1. Jaká je četnost výskytu studentského podvádění na českých vysokých školách?
2. Jaká forma podvádění převažuje?
3. Jaké jsou nejčastější motivy studentů k podvádění?
4. Jaké motivy k podvádění jsou pro studenty omluvitelné?

Všechny otázky zjišťují současnou situaci a stav sledovaného jevu, jedná se tedy o deskriptivní výzkumný problém.

7.2 Formulace hypotéz

Na základě výše uvedených výzkumných otázek jsou formulovány následující hypotézy:

- H1: Více než polovina dotazovaných studentů uvedla, že nejméně jednou během studia podváděla.
- H2: Nejčastěji uváděnou formou studentského podvádění je plagiátorství.
- H3: Nejčastěji uváděným motivem k podvádění je nedostatek času pro učení.
- H4: Nejvíce omluvitelným důvodem k podvádění respondenti vnímají situaci, když opisují i ostatní spolužáci.

7.3 Metodika šetření

Pro nejobektivnější výsledky šetření jsme zvolili způsob kvantitativního výzkumu. Ten zjišťuje množství, rozsah a četnost výskytu jevů. [26]

Výzkum bude probíhat metodou dotazníku, která je nejvhodnější pro deskriptivní výzkumné problémy. Dotazník je účelný pro hromadné získávání velkého množství informací a pro respondenty je časově nenáročný. Dotazník je anonymní, což při

tomto tématu pokládáme za obzvláště důležité, protože dotazovaní studenti nemusí mít obavy s přiznáním se ke svému neetickému jednání.

I z toho důvodu je zvoleno méně obvyklé řazení jednotlivých částí dotazníku, kdy jsou po úvodním představení výzkumu pokládány obecné otázky na podvádění a až následně otázky důvěrnějšího charakteru (například fakulta či ročník).

Dotazník je určen k vyplnění online, mezi respondenty se rozešle sdílením ve studentských skupinách na sociálních sítích.

Před samotným šetřením byl proveden pilotážní průzkum. Na základě rozhovoru s několika vysokoškolskými studenty jsme ověřili, zda nabízené odpovědi v dotazníku jsou adekvátní a odpovídají současnému dění. Vzhledem ke skutečnosti, že jsem sama studentkou vysoké školy, byla jsem i před pilotážním průzkumem seznámena s prostředím, kde se výzkum uskuteční. Na základě nově zjištěných skutečností byla doplněna forma podvádění „opisování ze smartwatch“ a „opisování z předem připravených podkladů v mobilu“.

Následně byl proveden předvýzkum na malém souboru lidí, během kterého se ověřilo, zda je dotazník a jeho obsah plně srozumitelný. Odpovědi na 2. otázku „Jak často jste během svého studia podváděl/a?“ byly původně definovány nejednoznačně, specifikovali jsem tedy odpovědi doplněním přesných četností. Otázka byla přesunuta až za otázku na konkrétní formy podvádění, aby si respondenti lépe uvědomili, jaké všechny formy může podvádění mít.

Dále respondenti upozornili na fakt, že ne vždy si potřebují omluvit vlastní podvádění a bylo by objektivnější směřovat 5. otázku „Jak si své nečestné chování omlouváte?“ na důvody obecně vnímané jako omluvitelné. Otázka byla tedy upravena na „Jaký důvod k podvádění vnímáte jako omluvitelný?“ a byla upravena škála odpovědí od „neomluvitelné“ po „omluvitelné“. Takto položená otázka může nabídnout i zajímavé srovnání, z jakého důvodu studenti nejčastěji podvádějí a zda jim ty samé důvody přijdou omluvitelné. Zároveň s touto otázkou byla upravena i 4. hypotéza „Nejvíce omluvitelným důvodem k podvádění respondenti vnímají situaci, když opisují i ostatní spolužáci.“.

Finální verze dotazníku se skládá z 11 otázek, 8 otázek je zaměřeno na téma podvádění, 3 jsou faktografické.

Otázky 1, 3 a 4 jsou zaměřeny na konkrétní formy podvádění. Respondenti vybírají z nabízených možností, které jsou stanoveny na základě předchozí analýzy, kolikrát se s daným jednáním setkali. Jedna otázka je otevřená pro uvedení dalších forem, které se v dotazníku nevyskytují.

Otázky 5 a 6 jsou zaměřeny na motivaci k podvádění, respondenti v uzavřené otázce uvádí, jaký důvod je k podvádění vedl a následně u stejných možností uvádějí, zda jim důvod přijde omluvitelný.

Otázky 7 a 8 se zabývají prevencí podvádění, respondenti zde vyberou vhodný způsob motivace k čestnému jednání, případně uvedou další postupy, co by měl učitel udělat, aby studenti u zkoušky z jeho předmětu nepodváděli.

Faktografické otázky pak cílí na osobní údaje respondentů a budou sloužit k porovnání četnosti podvádění mezi jednotlivými fakultami ČVUT a mezi muži a ženami. Tyto otázky nejsou povinné, aby respondenty neodradily od odevzdání dotazníku.

Dotazník je uveden na konci práce v Příloze 1.

7.4 Průběh šetření

Dotazník byl sdílen na sociální síti Facebook, především ve studentských skupinách různých fakult ČVUT. Sběr dat probíhal v průběhu jednoho týdne. Odevzdané dotazníky byly průběžně kontrolovány a žádný nemusel být z šetření vyřazen.

Ochota k vyplnění dotazníku byla neočekávaně vysoká, několik subjektů žádalo o oficiální zveřejnění výsledků.

Celkem se výzkumu účastnilo 646 respondentů. Jedná se o 37 % všech lidí, kteří dotazník otevřeli.

Jak vidíme v Tabulce 7, délka vyplňování dotazníku činila nejčastěji 5-10 minut. Za toto časové rozmezí vyplnilo dotazník téměř 58 % respondentů. Nikomu netrvalo vyplnění dotazníku méně než 2 minuty, což naznačuje, že nikdo nenaklikal odpovědi naslepo bez přečtení otázek a možností. Necelá 3 % respondentů vyplňovala dotazník déle než půl hodiny, což bylo patrně způsobeno otevřením okna dotazníku během jiné činnosti.

Tabulka 7: Délka vyplňování dotazníku

Časové rozmezí	Počet respondentů	Procento respondentů
< 2 min	0	0 %
2 - 5 min	156	24,15 %
5 - 10 min	373	57,74 %
10 - 30 min	100	15,48 %
30 – 60 min	8	1,24 %
> 60 min	9	1,39 %

8 VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

Sběr dat byl ukončen s celkovou účastí 646 respondentů.

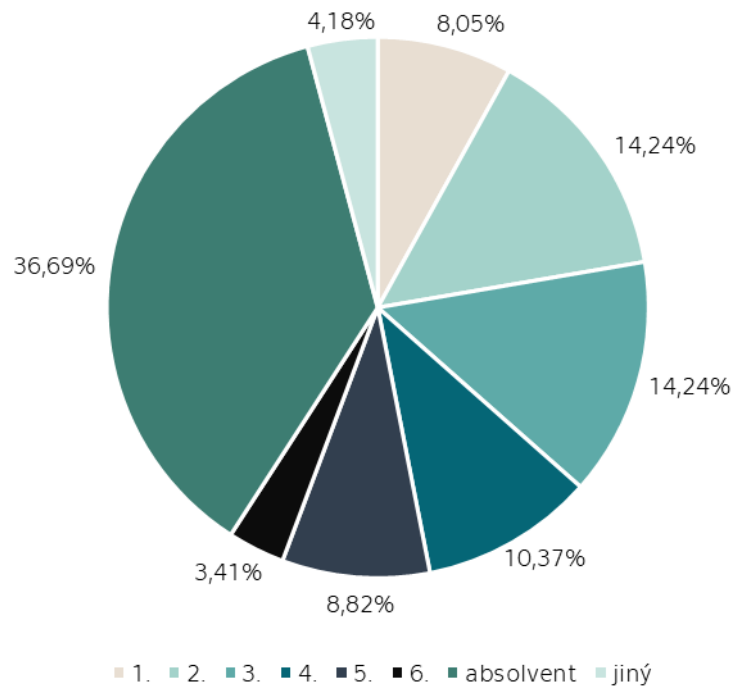
Zúčastnili se respondenti z různých českých vysokých škol (ČVUT, UK, VŠCHT, ČZU, VŠE, VUT, MUNI, UPOL, TUL, UPCE, UTB, UHK, ZČU, JU, SU, OU, MENDELU, VŠPJ, VŠFS).

Zpracování dat bylo provedeno softwarem Excel z balíčku Microsoft Office.

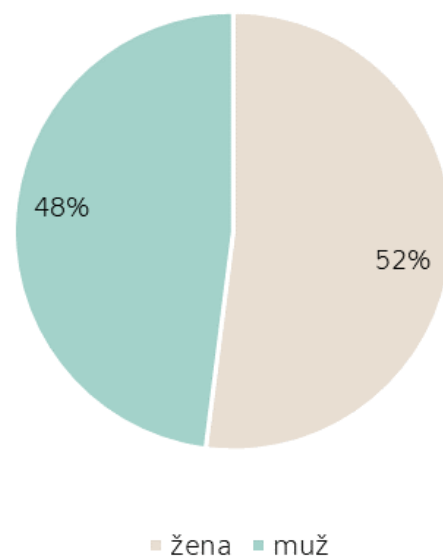
8.1 Vzorek respondentů

Dotazník vyplnili studenti v různých fázích studia, nejčastěji však absolventi, Obrázek 1. Do možnosti „Jiné...“ respondenti uváděli, že jsou buď studenti doktorského studia nebo že studium z různých důvodů nedokončili. Tyto odpovědi jsme pro výzkum nepovažovali za zásadní.

Genderové složení respondentů, kteří odevzdali dotazník, je 48 % mužů a 52 % žen, Obrázek 2.

Obrázek 1 Fáze studia

Obrázek 2 Pohlaví respondentů

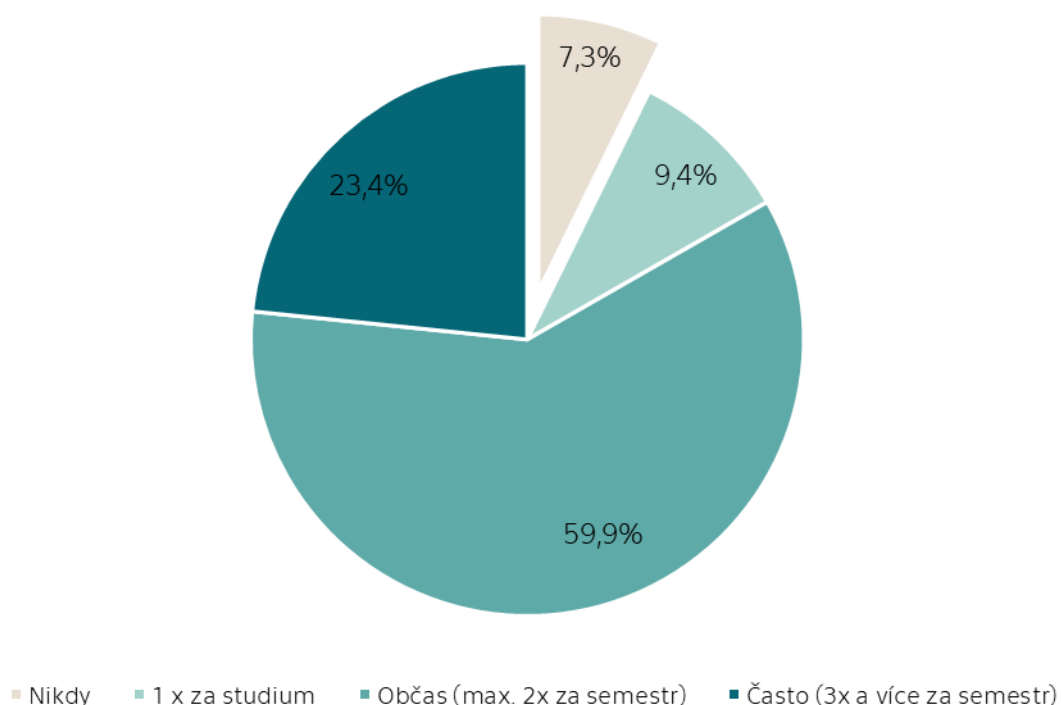
8.2 Četnost podvádění

8.2.1 Hypotéza 1

K ověření 1. hypotézy „Více než polovina dotazovaných studentů uvedla, že nejméně jednou během studia podváděla.“ slouží 3. otázka dotazníku „Jak často jste během svého studia podváděl/a?“.

Otázka je zařazena za výčetem různých forem podvádění, aby si respondenti ujasnili, jaké chování je pro účely tohoto šetření považováno za podvodné. Otázka byla polouzavřená, nicméně možnost jiné odpovědi využilo minimum respondentů, kteří uváděli „velmi často“, „pořád“ apod. Tyto odpovědi byly zařazeny do kategorie „často“.

Procentuální rozložení četnosti podvádění respondentů je vidět na Obrázku 3.

Obrázek 3 Procentuální rozložení četnosti podvádění respondentů

Z dat vyplývá, že pouze 7,3 % respondentů během vysokoškolského studia nikdy nepodváděli. Naopak většina dotazovaných respondentů (83,3 %) uvádí, že podváděla opakovaně.

Hypotéza 1 byla potvrzena, více než polovina dotazovaných studentů nejméně jednou během studia podváděla.

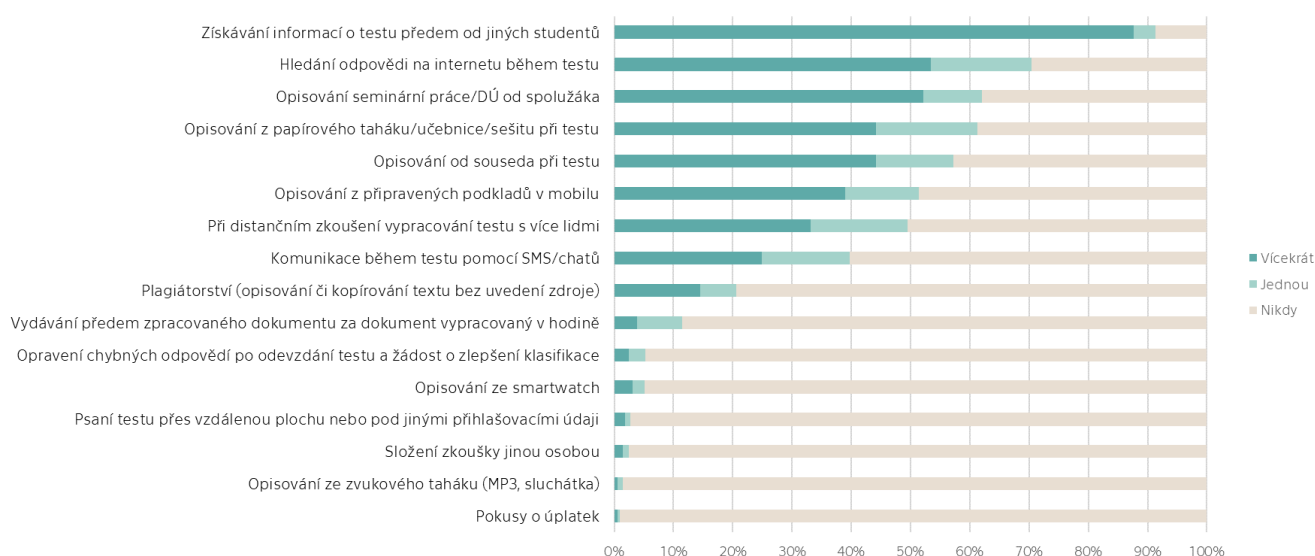

8.3 Formy podvádění

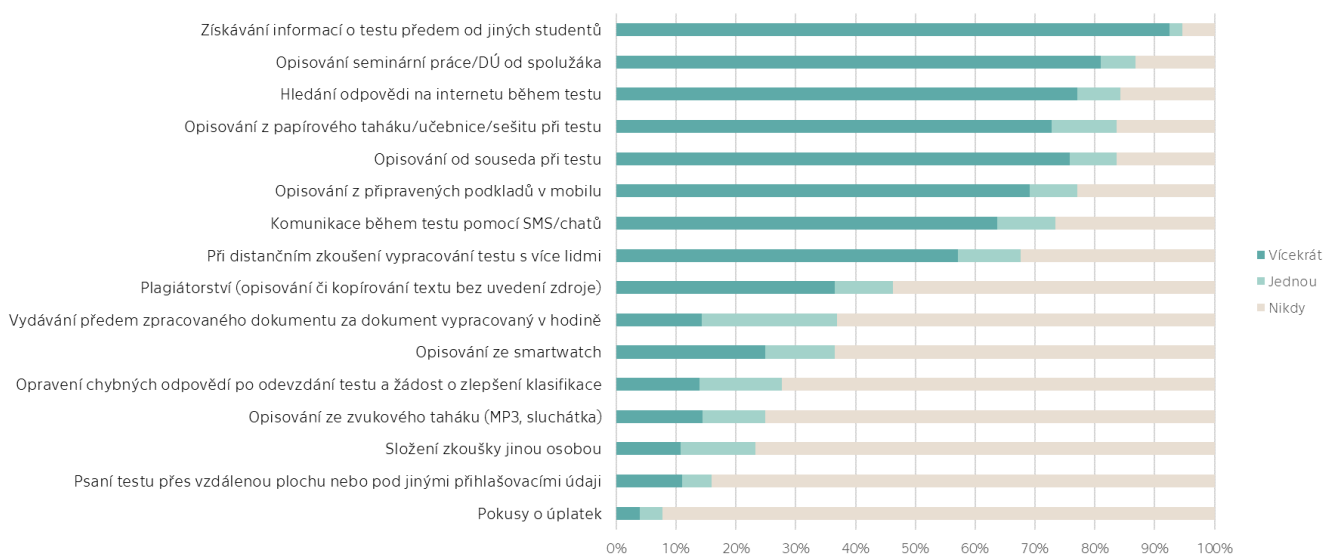
8.3.1 Hypotéza 2

K ověření 2. hypotézy „Nejčastěji uváděnou formou studentského podvádění je plagiátorství.“ došlo pomocí 2 otázek, a to „Jak často jste se dopustil/a konkrétní formy podvádění během studia VŠ?“ a „Jak často jste u spolužáků zpozoroval/a konkrétní formy podvádění?“. Obě otázky obsahují stejné možnosti odpovědí, aby nabídly srovnání, jestli se student dopouští stejných forem opisování, jako pozoruje u svých spolužáků.

Četnost odpovědí můžeme vidět na Obrázku 4 a Obrázku 5.

Obrázek 4 Procentuální zastoupení konkrétních forem podvádění, kterých se respondenti dopustili

Obrázek 5 Procentuální zastoupení konkrétních forem podvádění, které respondenti zpozorovali u svých spolužáků

Hypotéza 2 předpokládala, že nejčastěji uváděnou formou opisování bude plagiátorství. Tato hypotéza se zamítá, plagiátorství je uváděno až jako devátá nejčastější forma podvádění.

Příčiny můžou být různé. Jak napovídá odborná literatura, je možné, že studenti si nejsou vědomi všech podob, jaké může plagiátorství mít. Například při rychlém kopírování volně přístupného textu z internetu si studenti často neuvědomí, že jejich jednání už je považováno za nelegální. Jiné možné vysvětlení je, že většina dotazovaných studentů studuje na technické škole (478 respondentů uvedlo studium na technických fakultách škol ČVUT, VUT, VŠCHT, TUL, ČZU), kde se setkají spíše s úkoly jako jsou výpočty a samostatné projekty než se zadáním typu vypracování seminární práce.

Jako nejčastější forma podvádění je uváděno získávání informací o testu předem od jiných studentů. Zároveň se kvůli této možnosti zvedla vlna kritiky, kdy mě několik studentů osobně kontaktovalo, že tato forma jednání nemůže být považována za podvádění, ale pouze za účelnou přípravu. Pravděpodobně by bylo vhodnější odpověď formulovat jako získání starých testových otázek od jiných studentů.

Mezi nejčastější formy podvádění se dále řadí „opisování seminární práce/DÚ od spolužáka“ a „hledání odpovědi na internetu během testu“.

8.3.2 Další výsledky

Na grafu si můžeme všimnout, že studenti téměř každou formu podvádění provedli vícekrát. Můžeme tedy říct, že studenti mají s podváděním obecně dobrou zkušenost a nezděrahnají se nečestné chování opakovat. Jediná možnost „vydávání předem zpracovaného dokumentu za dokument vypracovaný v hodině“ byla provedena 49 studenty pouze jednou a 25 studenty vícekrát. Možné příčiny jsou:

1. testové otázky, které vyžadují odpověď na samostatný papír, jsou často lehce rozdílné od minulých let a konkrétněji zaměřené než seznam témat poskytnutý učitelem
2. náročná příprava, kdy student musí vypracovat odpovědi na všechny otázky, které jsou předem známé.

Při porovnání výsledků obou otázek je patrné, že se studenti často dopouští stejných forem podvádění, jako vidí u svých spolužáků. Možná vysvětlení jsou následující:

1. Studenti pozorují konkrétní formy podvádění u spolužáků a inspirují se ke stejnému chování.
2. Studenti jsou všímaví vůči stejným formám podvádění, které sami znají a praktikují.
3. Studenti se přizpůsobí běžné formě zadávaných úloh a používají nejvhodnější a nejjednodušší možné formy podvádění.

Dále se v dotazníku vyskytovala otevřená otázka pro popsání dalších forem podvádění, se kterými se respondent setkal. Tuto formu odpovědi využilo 58 respondentů, uvádíme zde několik z nich, kompletní soupis je uveden v Příloze 2:

Předepsané listy na přípravu před ústním zkoušením.

Jeden student nechal po třídě kolovat papír s vypočítanými příklady.

Mluvení během testu mezi spolužáky.

Sluchátko v uších během distanční ústní zkoušky.

Klasicky napsaný tahák na ruce.

Vydávání špatného výsledku za dobrý skrze nečitelný rukopis.

Tahák napsaný na pantofli, jinak pravidelně tahák napsaný na krytu kalkulačky.

Po dopsání testu při okamžité vzájemné opravě, kdy si studenti navzájem odpovědi "vylepšili".

Kradení materiálů přímo z učicího portálu.

Tahák na ruce, propisce, pití...

Povídání si během testu nahlas rusky, aby zkoušející nemohl podvádění prokázat.

Zadání zkoušky bylo odesíláno (foto) jinému studentovi, který zkoušku vypracoval a odpovědi poslal zpět.

Psaní taháku na noze (u holky, pod sukni není vidět).

Typicky "falšování" účasti na přednáškách.

Při multiple choice ukazování odpovědi pomocí počtu prstů pod stolem.

Opisování anglických slohových prací z překladače.

Nevyplnění některých odpovědí a následně doplnění vyučujícím. (sexuální důvody), chození na toaletu, taháky napsané v nožičkách brýlí.

Nápověda od učitele.

Student si vzal po vypracování vlastního textu práci souseda a zodpověděl otázky za něj.

Prohození variant zadání.

Pedagog jednou nechal na tabuli správné vypracování testu a studenti to pouze opsali.

Svádění učitelů.

Oprava zkoušky sexem s učitelem.

Používání cizích výpočetních skriptů

Jeden student zaslal i názornou ukázkou taháku na láhvi od pití, Obrázek 6.

Obrázek 6 Tahák vytištěný na průhlednou samolepku a nalepený na lahev od pití

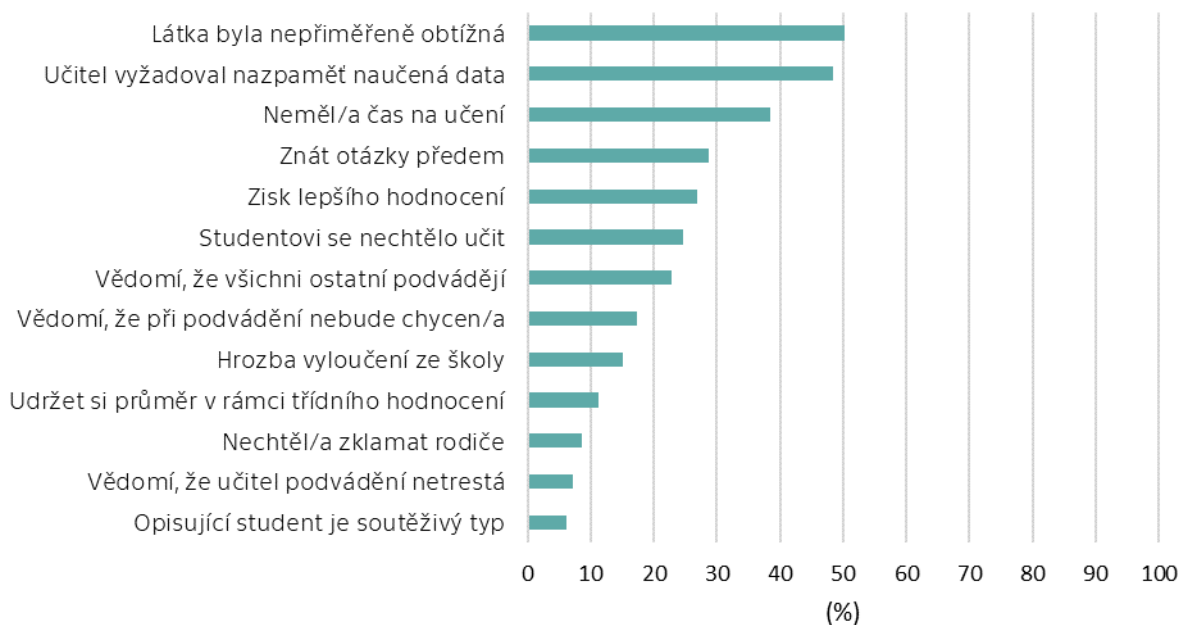
Ze soupisu můžeme vyčíst, že mimo původně uvedené formy podvádění se nejčastěji studenti setkávají s klasickou formou taháku napsaném na nejrůznějších místech (na lavici, na těle, na tužce atd.) a s šeptáním mezi spolužáky při testu. Je závažnější, kolik studentů/tek uvedlo snahu vylepšení známky sváděním učitelů.

8.4 Motivy k podvádění

8.4.1 Hypotéza 3

K ověření 3. hypotézy „Nejčastěji uváděným motivem k podvádění je nedostatek času pro učení.“ byla do dotazníku zařazena 5. otázka „Jaký důvod Vás k podvádění vedl?“.

Respondenti vybírali z polouzavřených otázek, jejich nejčastější odpovědi můžeme vyčíst z Obrázku 7. Graf značí, kolik procent podvádějících respondentů někdy podvádělo právě kvůli danému konkrétnímu důvodu.

Obrázek 7 Nejčastější motivy studentů k podvádění

Nejčastěji uváděným motivem k podvádění je „látka byla nepřiměřeně obtížná“, znamená to tedy, že 3. hypotéza „Nejčastěji uváděným motivem k podvádění je nedostatek času na učení.“ se zamítá. Nedostatek času byl nicméně třetím nejčastěji uváděným motivem k podvádění. Možné vysvětlení je, že se studenti za odpověď „látka byla nepřiměřeně obtížná“ schovávají, do jaké míry je tato odpověď sycena subjektivním zkreslením by vyžadovalo podrobnější dotazování.

8.4.2 Další výsledky

68 respondentů využilo možnost uvést jiný motiv k podvádění, uvádím zde několik příkladů, kompletní výčet je uveden na konci práce v Příloze 3.:

Udělat zkoušku napoprvé.

Látku jsem nevnímala jako důležitou. Zmiňované předměty mě v životě již nikam neposouvaly.

Připojištění si úspěchu. Nečestně jsem jednal minimálně.

Nedokázala jsem si látku zapamatovat.

Učitel měl za cíl vyhodit co nejvíce lidí a požadoval i znalosti, které nesouvisely s předmětem.

Pocit uklidnění.

Učitelé chtějí omezit podvádění při online testu zvýšením počtu otázek na méně času, takže i když to umím, tak test nestímám, proto podvádím.

Nemožnost opravy testu.

Množství zkoušek ve zkouškovém období. Podvod pouze u neprofilových předmětů.

Strach ze zklamání, ztrapnění z nevědomosti, nebo strach z neudělání zkoušky (často způsobující další problémy s termíny dalších zkoušek).

Předmět pro moje budoucí zaměření nemá žádný smysl.

Vědomí, že kantoři předpokládají, že podvádím.

Nepřiměřeně obtížná forma zkoušky.

Distanční výuka je velmi nekvalitní způsob vzdělávání a bez podvádění bych ji nezvládl.

Proč se učit, když je tak jednoduché podvádět.

Pocit klidu po ověření správnosti odpovědi.

Přesnost, poslední termín zkoušky

Je alarmující, kolik respondentů uvedlo, že podvádí především „pro jistotu“ nebo „pouze pro ověření správnosti odpovědí“. Z těchto přiznání vyplývá, že podvádění je nyní natolik snadné, že se k němu uchylují i studenti, kteří mají své odpovědi pravděpodobně správně.

Dále se mezi odpověďmi nejčastěji objevovaly reakce typu „předmět není pro mé zaměření zajímavý/přínosný“.

8.5 Postoje ke konkrétním motivům k podvádění

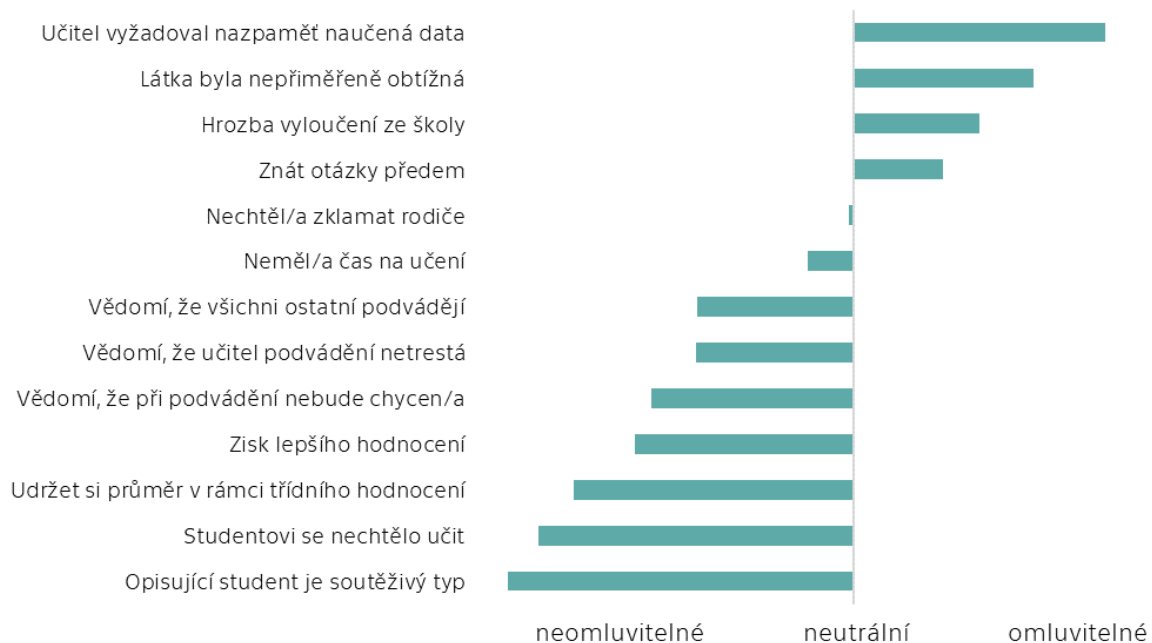
8.5.1 Hypotéza 4

4. hypotéza „Nejvíce omluvitelným důvodem k podvádění respondenti vnímají situaci, když opisují i ostatní spolužáci.“ byla ověřena pomocí otázky „Jaký důvod k podvádění vnímáte jako omluvitelný?“ s výběrem možností od „neomluvitelný“ přes „neutrální postoj“ k „omluvitelný“.

Grafické zpracování dat, které je znázorněno na Obrázku 8, bylo provedeno přiřazením číselných hodnot k jednotlivým možnostem odpovědí

-2	nesouhlasím
-1	spíše nesouhlasím
0	neutrální postoj
1	spíše souhlasím
2	souhlasím

a následným násobením přiřazených hodnot s absolutními počty respondentů konkrétních odpovědí. Čím nižší bylo výsledné skóre, tím méně omluvitelný důvod je.

Obrázek 8 Postoje studentů ke konkrétním důvodům k podvádění

Studentské nečestné jednání je podle respondentů nejvíce omluvitelné v případě, kdy učitel vyžaduje nazpaměť naučená data.

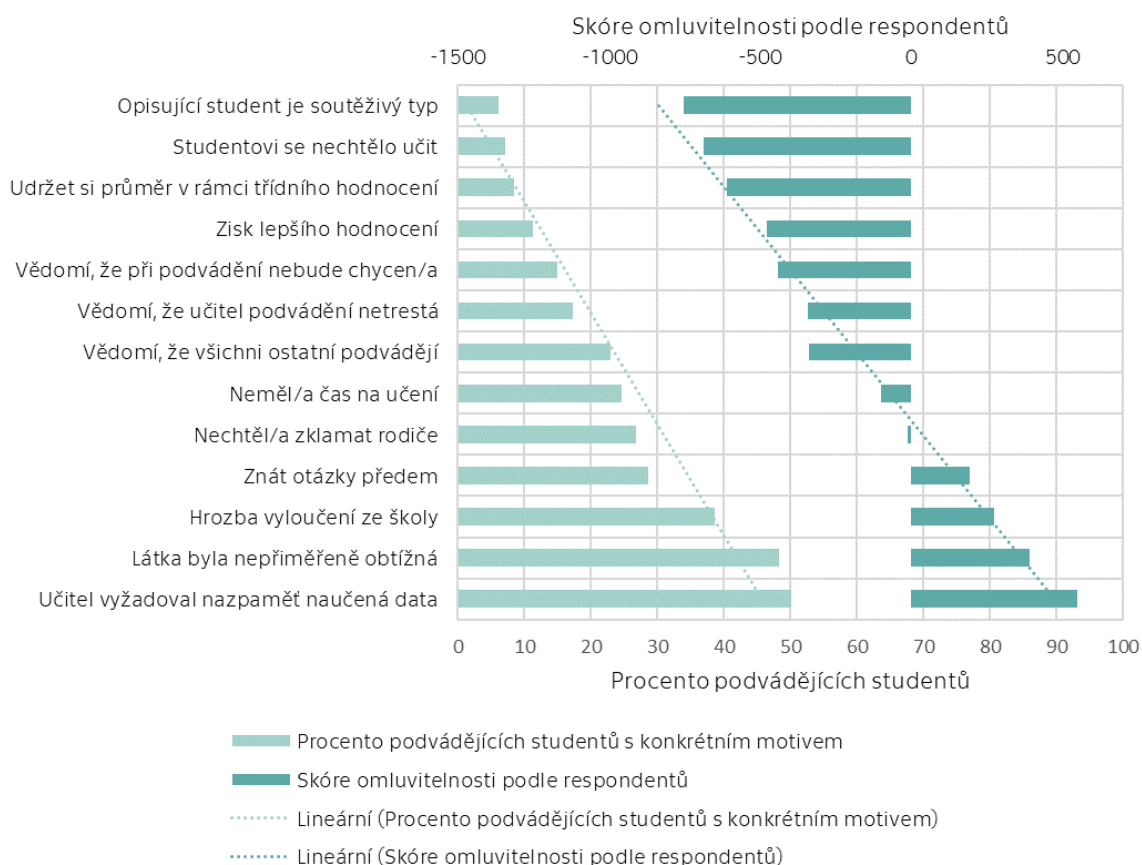
Nejčastěji respondenti uváděli jako omluvitelný motiv k podvádění „učitel vyžadoval nazpaměť naučená data“, znamená to tedy, že hypotéza 4 je vyvrácena.

Vědomí, že všichni ostatní podvádějí, bylo spíše vnímáno jako neomluvitelné.

8.5.2 Další výsledky

Dále uvádíme srovnání motivů, proč studenti podvádějí a motivů, které jim přijdou omluvitelné, resp. zda jim jejich vlastní jednání přijde omluvitelné nebo „jim je to jedno“.

Následující obrázek (Obrázek 9) je kombinací dvou předešlých grafů a znázorňuje korelaci mezi procentem studentů podvádějících s určitým motivem a mezi hodnocením respondentů omluvitelnosti odpovídajícího motivu.

Obrázek 9 Korelace procenta podvádějících studentů s konkrétním motivem a skóre omluvitelnosti

Z grafického znázornění je na první pohled patrné, že mezi veličinami existuje jistá závislost. Byl tedy proveden výpočet korelačního koeficientu $Corell(X,Y)$ veličin X (procento podvádějících studentů s konkrétním motivem) a Y (skóre omluvitelnosti motivu podle respondentů). Podle vzorce

$$Corell(X,Y) = \frac{\sum(x - \bar{x})(y - \bar{y})}{\sqrt{\sum(y - \bar{y})^2 \sum(x - \bar{x})^2}}$$

kde x a y představuje hodnoty veličin X a Y u jednotlivých motivů, $\bar{x}$ a $\bar{y}$ jsou střední hodnoty veličin. Korelační koeficient obecně nabývá hodnot od -1 do +1, přičemž hodnota +1 značí silnou kladnou závislost („čím více, tím více“), hodnota -1 silnou zápornou závislost („čím více, tím méně“). Hodnota 0 naznačuje, že mezi veličinami není lineární závislost. Pro tento případ byla vypočítána hodnota korelačního koeficientu $Corell(X,Y) = 0,975$. Z této hodnoty plyne, že obě veličiny jsou na sobě velmi znatelně přímo závislé, laicky řečeno „čím více studentovi přijde konkrétní motiv k podvádění omluvitelný, tím více s konkrétním motivem podvádí“.

8.6 Další výsledky výzkumu

Do výzkumu se zapojilo dostatečné množství respondentů, můžeme tedy provést srovnání četnosti opisování v závislosti na různých faktorech. Konkrétně se budeme zabývat faktory různých fakult ČVUT a pohlaví.

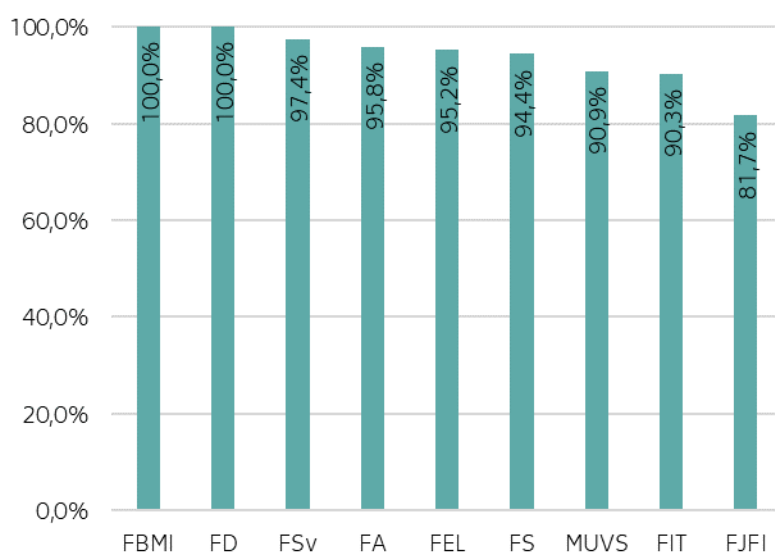
8.6.1 Faktor různých fakult ČVUT

Otázka na konkrétní školu a fakultu byla nepovinná, aby případné respondenty neodradila od odeslání dotazníku z důvodu obavy o ztrátu anonymity. Konkrétní fakultu ČVUT uvedlo 429 respondentů, počty každé fakulty můžete vidět v následující Tabulce 8.

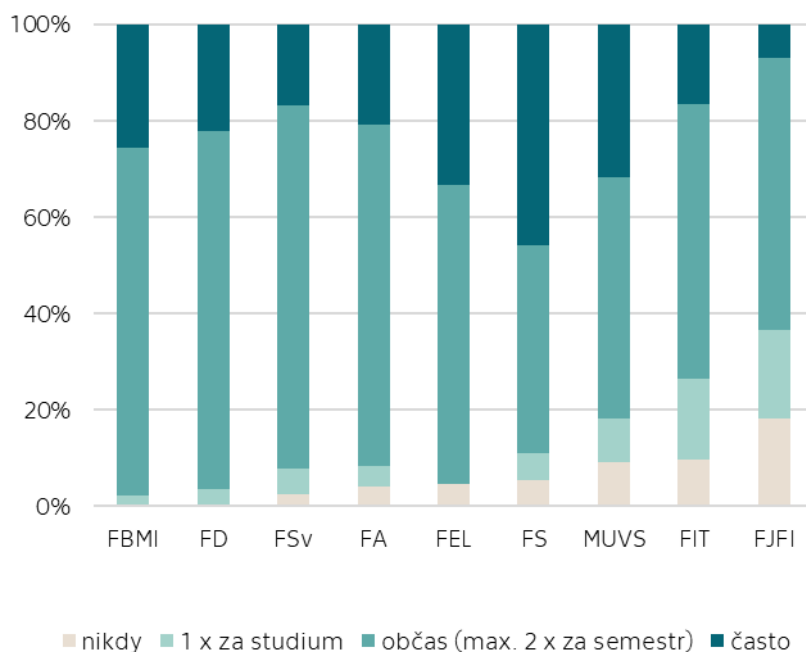
Tabulka 8: Rozložení odpovědí dle jednotlivých fakult ČVUT

Fakulta ČVUT	Počet respondentů	Nikdy nepodváděli	Alespoň jednou podváděli
FA	24	4,2%	95,8%
FBMI	43	0,0%	100,0%
FD	27	0,0%	100,0%
FEL	21	4,8%	95,2%
FIT	72	9,7%	90,3%
FJFI	71	18,3%	81,7%
FS	72	5,6%	94,4%
FSv	77	2,6%	97,4%
MUVS	22	9,1%	90,9%

Následující grafy (Obrázek 10 a Obrázek 11) znázorňují četnost podvádění na všech fakultách ČVUT.

Obrázek 10 Procento studentů z jednotlivých fakult, kteří alespoň jednou podváděli

Obrázek 11 Četnost podvádění studentů z jednotlivých fakult

Obrázek 10 upozorňuje na skutečnost, že respondenti z Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské během studia podvádějí nejméně. Tato fakulta s 18,3 % čestných studentů se nevymyká pouze ve statistice ČVUT, ale v celém šetření. Zatímco v celém šetření se k podvádění přiznává 92,7 % respondentů, na FJFI to je o 11 % méně.

Alarmující jsou výsledky z Fakulty biomedicínského inženýrství a Fakulty dopravní, kde alespoň 1x za studium podváděl každý respondent.

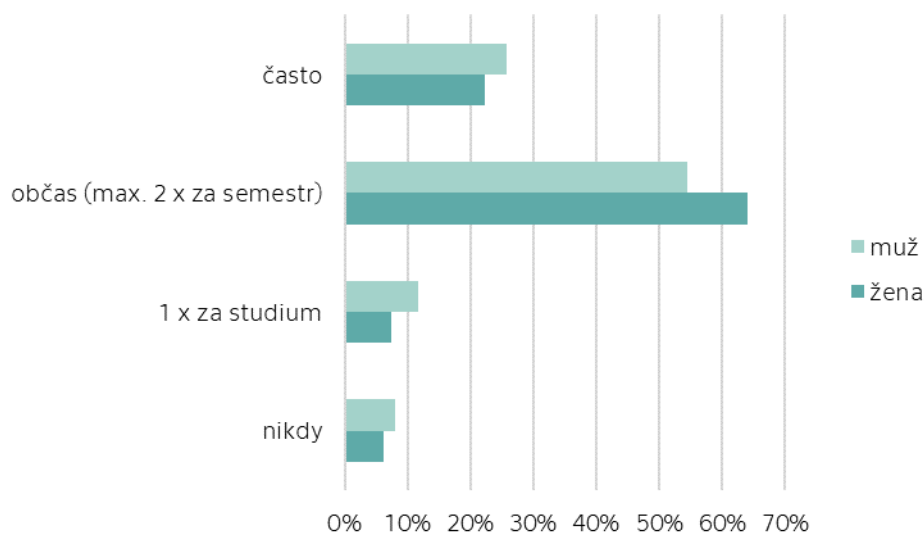
Na obrázku 11 se četnosti podvádění věnují detailněji, zářející je údaj z Fakulty strojní, kdy 45,8 % respondentů uvádí, že podvádí často. To je rozdíl 22,4 % od celkového výsledku 23,4 %. Z tohoto výsledku můžeme usuzovat, že na dané fakultě se podvádění často neodhalí nebo jeho odhalení není potrestané a studenti tak s kladnými zkušenostmi s tímto jednáním využívají podvádění i při dalších příležitostech.

Je třeba upozornit, že u některých fakult byly vzorky respondentů malé v důsledku možnosti anonymizace odpovědí, což bylo důležité vzhledem k citlivosti výzkumného tématu. Výsledky porovnání tím mohou být zkreslené.

8.6.2 Faktor pohlaví

Odborná literatura se neshoduje v tom, zda sklony k podvádění ovlivňuje i pohlaví jedince. Žádné výrazné rozdíly nepřinesl ani tento výzkum.

Na Obrázku 12 si můžeme všimnout, že převažují studentky nad studenty u občasných podvodů a studenti nad studentkami ve všech ostatních případech. To může naznačovat, že zatímco ženy podvádějí příležitostně, muži mají k podvádění více vyhraněný názor a podvádí buď často nebo naopak vůbec.

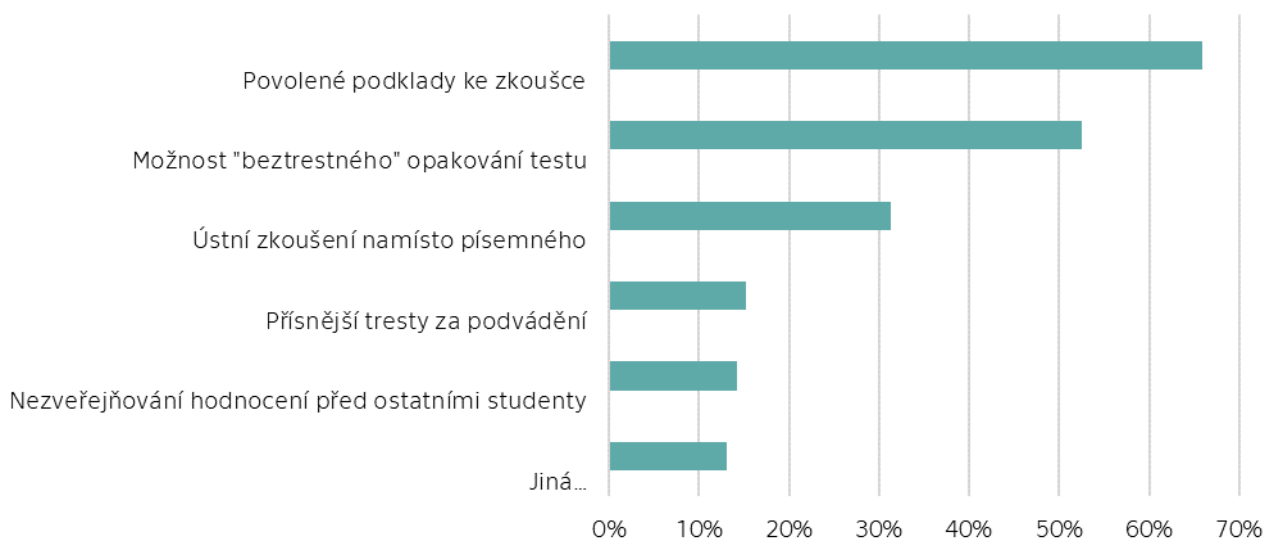

Obrázek 12 Četnost podvádění podle pohlaví

8.7 Možnost minimalizace podvádění studentů

Dotazník se věnuje i tématu minimalizace podvádění studentů. Nejprve respondenti odpovídali na polouzavřenou otázku „Jaký způsob by Vás motivoval k čestnému jednání?“ a dále měli možnost se vyjádřit u otevřené otázky „Co by měl udělat učitel, aby studenti u zkoušky z jeho předmětu nepodváděli?“.

Výsledky polouzavřené otázky můžeme vidět na Obrázku 13.

Obrázek 13 Procentuální zastoupení způsobů, které by respondenty motivovali k čestnému jednání

Z grafu je patrné, že všechny uvedené možnosti by do jisté míry redukovaly procento podvádějících studentů. Nejčastěji respondenti odpovídali, že k čestnému jednání by je motivovaly povolené podklady ke zkoušce. Takové opatření by vyžadovalo otázky prověřující kritické myšlení studentů a schopnost práce s informacemi.

Podobné výsledky ukázaly i vlastní odpovědi respondentů na tuto otázku (Příloha 4). Obsahovaly nejčastěji způsoby motivace vztahující se ke stylu testových otázek. Ty by měly zjišťovat především pochopení dané látky a vyžadovat méně memorování vzorečků a faktů. Dále by respondenti ocenili lepší ukázky využití dané látky v praxi, důkaz, že předmět pro jejich zaměření není zbytečný.

Ačkoliv druhá otázka nebyla povinná, možnosti odpovědi využilo 422 respondentů. Oproti předchozí otázce se zaměřovala konkrétně na přístup učitele k předmětu a zkoušení.

Mezi nejčastěji uváděné myšlenky patřilo:

1. poskytovat studijní materiály a vyžadovat znalost pouze té látky, která byla na hodinách řádně probrána
2. studenty dopředu seznámit se vzorovým testem a s konkrétními požadavky pro jeho úspěšné složení
3. preferovat ústní zkoušení
4. více hlídat chování studentů během průběhu testu
5. na každý další test mít připravené nové zadání, neopakovat otázky z minulých let
6. nelpět na detailech, vyžadovat pochopení látky

Vzhledem k tomu, že výzkum byl prováděn během pandemie nemoci covid-19 a studenti byli v dané době již jeden rok na distanční výuce, tedy nenavštěvovali školu a výuka i zkoušení probíhaly online, často se vyskytovaly i myšlenky spojené s tímto způsobem výuky. Studenti uváděli, že jediným opatřením proti opisování, které bylo zavedeno, je navýšení počtu otázek a snížení doby k vypracování testu. To je vedlo spíše k demotivaci, protože věděli, že test bylo náročné vyplnit, i když byli řádně připravení. Také se procento podvádějících spolužáků výrazně zvýšilo a čestní studenti tím byli znevýhodněni.

Uvádím zde několik odpovědí, kdy respondent uvedl zajímavou ucelenou myšlenku. Kompletní výčet v Příloze 5.

Přesnější zadání testu a toho, jak bude test probíhat, prodloužit čas na vypracování testu, podat lepší výklad před testem a lépe připravit studenty na jeho zvládnutí, vyžadovat opravdu adekvátní data a ne pouze nazpaměť naučené údaje bez nutnosti chápat souvislosti.

Vždy se najde někdo, kdo bude podvádět. Pokud učitel dbá na to, aby obsah zkoušky odpovídal odpřednášené/odcvičené látce a studenti jsou rámcově obeznámeni s tématy, jež se mohou objevit, pak by měla být šance na podvádění nižší.

Rozhodně NENAVYŠOVAT počet otázek a nesnižovat čas. Pozitivně motivovat studenty k učení tím, že podmínky testu budou pro studenty přijatelnější. Zamezit podvádění jiným způsobem než ztížením testu, např. povinnost sdílení obrazovky, kamery tak, aby bylo vidět na okolí studenta apod. Já osobně bych radši do školy jezdil si napsat test prezenčně. Bylo by to o dost férovější.

Připravit pokaždé nové, zaškrťovací testy (1 až všechny odpovědi správně, za špatné odpovědi body dolů) ve více variantách, aby nemohli dva lidi se stejným testem sedět vedle sebe. Test udělaný tak, aby nešel stihnout celý. Tím dostat studenty pod tlak (podvádění zabírá často více času), aby nemohli hledat správné odpovědi. Následně podle nejlepších výsledků stanovit stupnici, aby když by studenti radili ostatním, aby to pro ně bylo nevýhodné (mohli by si tím snížit hodnocení).

Měl by chtít u studentů na zkoušce opravdu to, co s nimi probral a ne to, co on si myslí, že všichni vědí. Měl by předem stanovit témata, otázky na učení a ne "naučte se celá skripta i se vzorečky". Opakovat na přednáškách základní věci, které by si měl student z přednášek odnášet.

Vyžadovat kreativní odpověď/výstup. Povolit tabulky/podklady, které v životě stejně budeme mít k dispozici. Ptát se na probranou látku. Zveřejnit vzorový test. Hlídat studenty.

Nemávnout rukou nad tím, když student očividně podvádí. Ihned mu písemnou práci odebrat a studentovi uložit známku F. Pokud má ten učitel autoritu, studenti většinou nemají tendenci podvádět, protože ví, že by mohli dostat velmi přísný trest v podobě F, vyhození ze zkoušky a náročnému ústnímu zkoušení při další, opakované zkoušce.

Je těžký odpovědět. Jediná věc, co mě napadá, je zkušenost, že hodně učitelů si myslí, že je na škole, aby žáky testovali namísto toho, aby je učili. Když si nastaví systém založený na testech, lidi budou podvádět a nic se nenaučí. I jenom rozdělení látky do více testů v rámci semestru s bodovým systémem, který je přenášen do zkoušky vede k méně stresovému předmětu, který ale v důsledku více naučí. Jeden test, nebo nedejbože jenom zkouška, vede k podvádění.

Ačkoliv to může znít absurdně, jsem fanoušek toho, aby testy byly náročné, ale umožňovaly přijít na hodinu s přípravou. V době online výuky a testů z domova to takto fungovalo. Učitelé často nesmyslně zkrouhli čas, takže si každý musel vypracovat vlastní tahák, ve kterém se opravdu vyznal a s takovou kvalitní vlastní přípravou pak nebyl problém test napsat. Navíc tímto krokem dá učitel studentům jistou formu jistoty, že s dobrou přípravou uspějí.

Dle odpovědí respondentů lze usuzovat, že je možné do jisté míry zabránit podvádění.

Studenti často nejsou dostatečně motivováni a přesvědčeni, že by jim znalost dané látky mohla být přínosná. Učitel tedy může míru podvádění při zkoušení snížit i svým přístupem během celého semestru, kdy bude poukazovat na využití získaných vědomostí v praxi. Dalším problémem může být pevně nastavený studijní plán, kdy má student předem určené všechny předměty, které během studia musí absolvovat. Na některých školách si student může vybrat z několika nabízených předmětů a zaměřit se tak na problematiku, která je mu bližší a která ho více zajímá.

Student by měl být seznámen s etickým kodexem školy a měl by znát jasně definovaná pravidla, jaké chování je uvažováno jako podvádění a jak se takové chování

trestá. Podle takového kodexu by se měli chovat i učitelé, kteří by neetické jednání studentů neměli přehlížet.

Několik opatření proti podvádění může učitel zavést i během samotného zkoušení. Pokud jsou testové otázky koncipovány tak, aby prověřily schopnost studenta využít dané znalosti v praxi, odpovědi se těžko hledají na internetu nebo připraveném taháku. Studenti také často seženou testy z minulých let a znají tak otázky předem, je tedy vhodné testy vždy měnit a zadávat nové. V neposlední řadě by se měl učitel zaměřit i na hlídání studentů a jejich chování během zkoušení a v případě odhalení podvádění toto jednání potrestat.

Ve zkratce můžeme uvést několik bodů, na které by se měl učitel zaměřit během celého semestru výuky daného předmětu:

1. autorita, vystupování, férovost
2. motivace ke studiu, příklady využití v praxi
3. opakování důležitých informací
4. hodnocení práce studentů během celého semestru
5. specifikace požadavků, metodiky zkoušení a hodnocení v dostatečném předstihu
6. tvorba nových testů na každý termín zkoušky
7. preference ústního zkoušení (nebo alespoň přezkoušení).

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo zanalyzovat aktuální poznatky v oblasti nečestného chování studentů ve vztahu ke studiu a pomocí vlastního šetření zjistit četnost výskytu, formy a motivace studentů k podvádění.

Na základě formulovaných hypotéz byl sestaven dotazník, který se skládal z otázek jak zaměřených na nečestné jednání, tak faktografických.

Šetření se zúčastnilo 646 respondentů z různých českých vysokých škol.

Bylo potvrzeno, že studentské podvádění je aktuálním a velice častým jevem. 92,7 % respondentů přiznalo, že alespoň jednou během svého studia podvádělo.

Nejčastější formou podvádění je získávání informací o testu předem od jiných studentů, ačkoliv mnoho studentů ve vlastních odpovědích uvedlo, že tento postup považuje za naprosto etické chování. To potvrzuje závěry jiných studií uvedených v teoretické části práce, které upozorňují na fakt, že je třeba studenty seznámit s pravidly školy a jasně definovat, jaké chování bude považováno za podvádění a jak se bude trestat.

Dalšími nejčastěji uváděnými formami podvádění je opisování seminární práce/DÚ od spolužáka a hledání odpovědí na internetu během testu. Můžeme si všimnout, že obě možnosti nevyžadují žádnou studentovo přípravu k podvádění, často se tedy jedná o spontánní akci až ve chvíli, kdy si student uvědomí, že něco neví, či je nedostatečně připravený. V takových chvílích může student zmatkovat a jeho chování bude podezřelé, pro učitele by tak mělo být snadněji odhalitelné.

V dotazníku byla zjišťována četnost různých forem vlastního podvádění respondentů i četnost forem podvádění, které respondenti zpozorovali u svých spolužáků. Z dat je patrné, že studenti se běžně dopouští stejných forem podvádění, s jakými se setkali v jejich okolí.

Dále se výzkum zabýval motivy k podvádění. Nejčastěji studenti uváděli, že podváděli kvůli nepřiměřeně obtížné látce nebo protože učitel vyžadoval nazpaměť naučená data. Byly zkoumány i postoje studentů k jednotlivým motivům podvádění. Respondenti uváděli, jak moc jim uvedená situace přijde „omluvitelná“. Na prvních příčkách se umísťovaly stejné motivy jako ty, kvůli kterým studenti nejčastěji podváděli.

Díky výpočtu korelace byla zjištěna silná závislost mezi veličinami, tedy že čím více studentovi přijde konkrétní motiv k podvádění omluvitelný, tím více bude s konkrétním motivem podvádět.

Do výzkumu se zapojil dostatečně velký vzorek respondentů, aby byla porovnána četnost podvádění v závislosti na různých faktorech, konkrétně faktory různých fakult ČVUT a pohlaví.

Porovnání fakult ČVUT přineslo několik zajímavostí, fakultou s nejčestnějšími studenty je jednoznačně FJFI, naopak všichni dotazovaní studenti FBMI a FD uvedli, že někdy podváděli.

Při srovnání četností podvádění v závislosti na pohlaví studenta nebyla zjištěna žádná výrazná závislost.

Při dalším zkoumání tématu by bylo zajímavé provést srovnání četností podvádění a jednotlivých forem podvádění mezi obory technickými, přírodovědnými, humanitními a obory managementu, případně srovnání středních a vysokých škol.

V závěru výzkum zkoumá prevenci podvádění. Učitelům bylo doporučeno se prevencí zabývat v průběhu celého semestru, studenty lépe motivovat k učení a pravidelně jim prezentovat možnosti využití dané látky v budoucí praxi. Studenti volali také po větší liberalizaci testů, vyžadovali jasně definovaný rozsah učiva ke zkoušce, povolené podklady a menší obtížnost otázek. Dále bylo zjištěno, že učitelé často podvádění přehlížejí a nechtěně tak naznačují studentům, že podvádět můžou.

Ačkoliv je jasné, že se podvádění nikdy nepodaří úplně zamezit, z výsledku práce lze usuzovat, že takové chování je možné redukovat a vést studenty k čestnému jednání.

Seznam použité literatury

- [1] VANĚČEK, D., DOBROVSKÁ, D., DUCHOVIČOVÁ, J., KOZLÍK, T., SVOBODA, E., ŠVARCOVÁ, I. *Didaktika technických odborných předmětů*. Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2016. ISBN 978-80-01-05991-3.
- [2] PREISS, M., NOHAVOVÁ, A., STUHLÍKOVÁ, I. Poctivost a podvádění během vysokoškolského studia. *Psychologie*, 2014, vol. 7,
- [3] PREISS, M., NOHAVOVÁ, A., DVORSKÁ, K. Podváděli ve škole. A co v práci?. *Psychologie Dnes*, 2012, vol. 18, no. 6, p. 56-59.
- [4] VACEK, P. *Psychologie morálky a výchova charakteru žáků*. 1st ed. Hradec Králové: Gaudeamus, 2011. ISBN 978-80-7435-108-2.
- [5] ARNETT JENSEN, L., JENSEN ARNETT, J., FIELDMAN, S. S., CAUFFMANN, E. It's Wrong, But Everybody Does It: Academic Dishonesty among High School and College Students. *Contemporary Educational Psychology*, 2002, vol. 27/2, p. 209–228.
- [6] Merriam-Webster. (n.d.). Plagiarize. In Merriam-Webster.com dictionary. Retrieved April 2, 2021, from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/plagiarize>
- [7] CIZEK, G. J. *Detecting and Preventing Classroom Cheating: Promoting Integrity in Assessment*. 1st ed. Corwin Press, 2003. 167 p. ISBN ISBN 0-7619-4655-1.
- [8] MAREŠ, J. Tradiční a netradiční podvádění ve škole. *Pedagogika*, 2005, vol. 4, p. 310–335.
- [9] MAREŠ, J., KŘIVOHLAVÝ, J. *Komunikace ve škole*. 1st ed. Brno: Masarykova univerzita, 1995. 210 p. ISBN 80-210-1070-3.
- [10] TICHÁ, L., CIVÍNOVÁ, Z., MORYSKOVÁ, M., TRTÍKOVÁ, I., NĚMEČKOVÁ, L. *Jak psát vysokoškolské závěrečné práce*. Praha: Ústřední knihovna ČVUT, 2009.
- [11] TAYAN, B. M. Academic Misconduct: An Investigation into Male Students' Perceptions, Experiences & Attitudes towards Cheating and Plagiarism in a Middle Eastern University Context. *Journal of Education and Learning*, 2017, vol. 6, p. 158–166. ISSN 1927-5250. DOI: 10.5539/jel.v6n1p158.
- [12] KERESZTURY, B., CSER, L. New cheating methods in the electronic teaching era. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2013, vol. 93, p. 1516-1520.

- [13] DOBROVSKÁ, D. Studentské podvádění pomocí elektronických prostředků. *Aula: revue pro vysokoškolskou a vědní politiku*. Praha: Centrum pro studium vysokého školství, 2006, 14(4), p. 54–59, ISSN 2533-4433.
- [14] VRBOVÁ, J., STUHLÍKOVÁ, I. Školní podvádění starších žáků – pilotní studie. *Pedagogika*, 2012, vol. 3, p. 317–331, ISSN 2336-2189.
- [15] ANDERMAN, E.M., MIDGLEY, C. Changes in self-reported academic cheating across the transition from middle school to high school. *Contemporary Educational Psychology*. 2004, vol. 29, p. 499–517.
- [16] DAVIS, S. F., GROVER, C. A., BECKER, A. H., MCGREGOR, L. N. Academic dishonesty: Prevalence, determinants, techniques, and punishments. *Teaching of Psychology*, 1992, vol. 19, no. 1, p. 16–20.
- [17] ANDERMAN, E.M., GREISINGER, T., WESTERFIELD, G. Motivation and cheating during early adolescence. *Journal of Educational Psychology*, 1998, vol. 90, no. 1, p. 84–93.
- [18] PARK, C., In Other (People's) Words: plagiarism by university students – literature and lessons. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 2003, vol. 28, no. 5, p. 471-488
- [19] NATHANSON, C. PAULHUS, D. L., WILLIAMS, K. M., Predictors of a behavioral measure of scholastic cheating: Personality and competence but not demographics, *Contemporary Educational Psychology*, 2006, vol. 31, p. 97-122
- [20] ČÁP, J., MAREŠ, J. *Psychologie pro učitele*. 2nd ed. Praha: Portál, 2007. 655 p. ISBN 978-80-7367-273-7.
- [21] AMES, C. Classrooms: Goals, Structures, and Student Motivation. *Journal of Educational Psychology*, 1992, vol. 84, no. 3, p. 261-271
- [22] HAYES, N. *Principles of social psychology*, 6th ed.; Přeložil: ŠTĚPANÍKOVÁ, I. *Základy sociální psychologie*, Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-909-5.
- [23] MILLIRON, V., SANDOE, K. The Net Generation Cheating Challenge. *Innovate: Journal of Online Education*, 2008, vol. 4, ISSN-1552-3233.
- [24] DAVIS, S. F. Cheating in College Is For Career: Academic Dishonesty in the 1990s. Paper presented at the Annual Meeting of the Southeastern Psychological Association (39th, Atlanta, GA, 1993).

[25] LATHROP, A., FOSS, K. *Student cheating and plagiarism in the internet era: a wake up call*. Libraries Unlimited, 2000. ISBN 978-05-8531-889-9.

[26] GAVORA, P. *Úvod do pedagogického výzkumu*. 1st ed. Brno: Paido, 2000. 208 p. ISBN 80-85931-79-6.

Seznam obrázků

Obrázek 1 Fáze studia	25
Obrázek 2 Pohlaví respondentů	25
Obrázek 3 Procentuální rozložení četnosti podvádění respondentů	26
Obrázek 4 Procentuální zastoupení konkrétních forem podvádění, kterých se respondenti dopustili.....	27
Obrázek 5 Procentuální zastoupení konkrétních forem podvádění, které respondenti zpozorovali u svých spolužáků.....	27
Obrázek 6 Tahák vytištěný na průhlednou samolepku a nalepený na lahev od pití	30
Obrázek 7 Nejčastější motivy studentů k podvádění	31
Obrázek 8 Postoje studentů ke konkrétním důvodům k podvádění	33
Obrázek 9 Korelace procenta podvádějících studentů s konkrétním motivem a skóre omluvitelnosti.....	34
Obrázek 10 Procento studentů z jednotlivých fakult, kteří alespoň jednou podváděli	35
Obrázek 11 Četnost podvádění studentů z jednotlivých fakult.....	36
Obrázek 12 Četnost podvádění podle pohlaví	37
Obrázek 13 Procentuální zastoupení způsobů, které by respondenty motivovali k čestnému jednání	37

Seznam tabulek

Tabulka 1: Podoby tradičního podvádění ve škole.....	9
Tabulka 2: Podoby elektronického podvádění.....	10
Tabulka 3: Příklady faktorů, které mohou ovlivnit výskyt studentského elektronického podvádění.....	11
Tabulka 4: Motivy ke školnímu podvádění.....	13
Tabulka 5: Vnímání podvodů studenty a učiteli.....	15
Tabulka 6: Struktura třídy a výukové strategie podporující cíl dokonalého ovládní dovednosti	16
Tabulka 7: Délka vyplňování dotazníku.....	24
Tabulka 8: Rozložení odpovědí dle jednotlivých fakult ČVUT.....	35

Příloha 1

Podvádění studentů na vysokých školách v ČR

Vážení studenti a absolventi,

obracím se na Vás s žádostí o pomoc při realizaci výzkumu zaměřeného na podvádění studentů na českých vysokých školách. Data, která dotazníkem získám, budou použita výhradně za účelem mé bakalářské práce. Vyplnění dotazníku nezabere mnoho času a je zcela anonymní.

Děkuji Vám za spolupráci.

Aneta Závodná

1 Jak často jste se dopustil/a konkrétní formy podvádění během studia VŠ?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď v každém řádku*

	Nikdy	1x	Vícekrát
Opisování seminární práce/DÚ od spolužáka	☐	☐	☐
Opisování od souseda při testu	☐	☐	☐
Získávání informací o testu předem od jiných studentů	☐	☐	☐
Opisování z papírového taháku/učebnice/sešitu při testu	☐	☐	☐
Plagiátorství (opisování či kopírování textu bez uvedení zdroje)	☐	☐	☐
Složení zkoušky jinou osobou	☐	☐	☐
Pokusy o úplatek	☐	☐	☐
Opravení chybných odpovědí po odevzdání testu a žádost o zlepšení klasifikace	☐	☐	☐
Komunikace během testu pomocí SMS/chatů	☐	☐	☐
Opisování ze zvukového taháku (MP3, sluchátka)	☐	☐	☐
Vydávání předem zpracovaného dokumentu za dokument vypracovaný v hodině	☐	☐	☐
Při distančním zkoušení vypracování testu s více lidmi	☐	☐	☐
Hledání odpovědi na internetu během testu	☐	☐	☐
Psaní testu přes vzdálenou plochu nebo pod jinými přihlašovacími údaji	☐	☐	☐
Opisování z připravených podkladů v mobilu	☐	☐	☐
Opisování ze smartwatch	☐	☐	☐

2 Jak často jste během svého studia VŠ podváděl/a?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Nikdy
  1x za studium
  Občas (max. 2x za semestr)
  Často (3x a více za semestr)
- Jiná..

3 Jak často jste u spolužáků upozoroval/a konkrétní formy podvádění?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď v každém řádku*

	Nikdy	1x	Vícekrát
Opisování seminární práce/DÚ od spolužáka	☐	☐	☐
Opisování od souseda při testu	☐	☐	☐
Získávání informací o testu předem od jiných studentů	☐	☐	☐
Opisování z papírového taháku/učebnice/sešitu při testu	☐	☐	☐
Plagiátorství (opisování či kopírování textu bez uvedení zdroje)	☐	☐	☐
Složení zkoušky jinou osobou	☐	☐	☐
Pokusy o úplatek	☐	☐	☐
Opravení chybných odpovědí po odevzdání testu a žádost o zlepšení klasifikace	☐	☐	☐
Komunikace během testu pomocí SMS/chatů	☐	☐	☐
Opisování ze zvukového taháku (MP3, sluchátka)	☐	☐	☐
Vydávání předem zpracovaného dokumentu za dokument vypracovaný v hodině	☐	☐	☐
Při distančním zkoušení vypracování testu s více lidmi	☐	☐	☐
Hledání odpovědi na internetu během testu	☐	☐	☐
Psní testu přes vzdálenou plochu nebo pod jinými přihlašovacími údaji	☐	☐	☐

Opisování z připravených podkladů v mobilu

Opisování ze smartwatch

4 Setkal/a jste se během studia i s jinými formami podvádění?

5 Jaký důvod Vás k podvádění vedl?

Nápověda k otázce: *Pokud jste nikdy nepodváděl/a, otázku prosím přeskočte.*

☐ Hrozba vyloučení ze školy	☐ Udržet si průměr v rámci hodnocení ročníku	☐ Vědomí, že všichni ostatní podvádějí	☐ Znal/a jsem otázky předem
☐ Jsem soutěživý typ studenta	☐ Nechtělo se mi se učit	☐ Vědomí, že při podvádění nebude chycen/a	☐ Vědomí, že učitel podvádění netrestá
☐ Nechtěl/a jsem zklamat rodiče	☐ Neměl/a jsem čas na učení	☐ Látka byla nepřiměřeně obtížná	☐ Učitel vyžadoval nazpaměť naučená data
☐ Získ lepšího hodnocení			
☐ Jiná... ____			

6 Jaký důvod k podvádění vnímáte jako omluvitelný?

	Neomluvitelné	Spíše neomluvitelné	Neutrální postoj	Spíše omluvitelné	Omluvitelné
Hrozba vyloučení ze školy	☐	☐	☐	☐	☐
Udržet si průměr v rámci třídního hodnocení	☐	☐	☐	☐	☐
Vědomí, že všichni ostatní podvádějí	☐	☐	☐	☐	☐
Znat otázky předem	☐	☐	☐	☐	☐
Opisující student je soutěživý typ	☐	☐	☐	☐	☐
Studentovi se nechtělo učit	☐	☐	☐	☐	☐
Vědomí, že při podvádění nebude chycen/a	☐	☐	☐	☐	☐

Vědomí, že učitel podvádění netrestá	☐	☐	☐	☐	☐
Nechtěl/a zklamat rodiče	☐	☐	☐	☐	☐
Neměl/a čas na učení	☐	☐	☐	☐	☐
Látka byla nepřiměřeně obtížná	☐	☐	☐	☐	☐
Učitel vyžadoval nazpaměť naučená data	☐	☐	☐	☐	☐
Získ lepšího hodnocení	☐	☐	☐	☐	☐

7 Jaký způsob by Vás motivoval k čestnému jednání?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- Přísnější tresty za podvádění
  Ústní zkoušení namísto písemného
  Nezveřejňování hodnocení před ostatními studenty
  Možnost "bezrestného" opakování testu
- Povolené podklady ke zkoušce
- Jiná...

8 Co by měl udělat učitel, aby studenti u zkoušky z jeho předmětu nepodváděli?

9 Jakou školu a fakultu studujete/studovali jste?

10 V kolikátém ročníku studia se nacházíte?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

1.   2.   3.   4.   5.   6.   Absolvent
 Jiná..

11 Pohlaví

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- Žena   Muž

Příloha 2

Vlastní odpovědi respondentů na otázku „Setkal/a“ jste se během studia i s jinými formami podvádění?“

Předepsané listy na přípravu před ústním zkoušením
Jeden student nechal po třídě kolovat papír s vypočítanými příklady
Zpracování diplomové práce třetí osobou
Ženy zneužívaly estrogenové fyziologie k odvedení pozornosti od jejich niterných znalostí a tím u profesorů mužského rodu získávali pozitivní hodnocení, ačkoliv uměly *** a dokázaly znalosti mozečku jak veverky.
Mluvení během testu mezi spolužáky
Sluchátko v uších během distanční ústní zkoušky
Klasicky napsany tahák na ruce
Diktování odpovědí při distanční testu
Vydávání špatného výsledku za dobrý skrze nečitelný rukopis
hák napsaný na pantofli mi přišel úsměvný, jinak pravidelně tahák napsaný na krytu kalkulačky
Po dopsání testu při okamžité vzájemné opravě, kdy si studenti navzájem odpovědi "vylepšili"
Kradení materiálů přímo z učicího portálu
Tahák na ruce, propisce, pítí...
Říkalo se, že jedna studentka si bakalářskou práci nechala za peníze vypracovat někým jiným, ale důkazy neexistovaly.
Povídání si během testu nahlas rusky, aby zkoušející nemohl podvádění prokázat
Opsání taháků na stehno
Odpovědi někdo diktoval do sluchátka (telefonát)
Ano, ale podvádění jiných lidí jsem nechával na jejich svědomí
našeptávání
Získání zadání z internetu předem. Možná to patří do některé z uvedených forem. Nejsem si jist
Zadání zkoušky bylo odesíláno (foto) jinému studentovi, který zkoušku vypracoval a odpovědi poslal zpět... Samozřejmě za předem domluvenou odměnu.
Psaní taháku na noze (u holky, pod sukni není vidět, když ji ale posunula tak ano). Povolené "podvádění" kdy se u zkoušky na povel mohli studenti nahlédnout do svých papírových podkladů (vícekrát)
Typicky "falšování" účasti na přednáškách, BOZP atd.
Vyfocení testu při prezenční zkoušce.
Flirt se zkoušejícím xD
Ano, přítel na telefonu ve sluchátkách :)
Při multiplechoice ukazování odpovědi pomocí počtu prstů pod stolem
Opisování anglických slohových prací z prekladace
Nevyplnění některých odpovědí a následně doplnění vyučujícím. (sexuální důvody), chození na toaletu, taháky napsané v nožičkách bryli
Nápověda od učitele
Psaní testu online za spolužáka
Hluboce se zamýšlím. A nic mě nenapadá...
Komunikace studentu při testu prostřednictvím videohovoru

klasické taháky napsané tužkou na lavici pod vlastním papírem
Studenti si přinesli vypracovaný test (byly stále stejné varianty, tak jen vytáhli tu správnou)
student si vzal po vypracování vlastního textu práci souseda a zodpověděl otázky za něj
Odevzdání práce, se kterou osobě s vypracováním pomohl někdo jiný
úmyslný průjem
Tahák na tužce
Tahák na ruce/noze
U nás kvetou všechny formy...
Prohození zadání
Zaznamenala jsem u spolužáků též napsání seminární práce jinou osobou.
opisování pomocí online nápovědi - test byl vyfocen a správné odpovědi byly diktovány do sluchátka třetí stranou
Odevzdání předem vypracované varianty, které vyučující točil dokola
Pedagog jednou nechal na tabuli správné vypracování testu a studenti to akorát opsali.
ano, opisování konceptů, doslovná inspirace
Vyfocení testu, následně ho vypracuje někdo jiný, který to zkoušenému nadiktuje do sluchátka
Napovídání, získání testu od jiného spolužáka
Prohození oddělení aby dvě stejná seděla vedle sebe. Prohození testů a dopsání části kterou veděl ten druhý a naopak.
na zkoušku se s Isicem dostavil jiný člověk
Odevzdávání cizích, nebo stažených prací za vlastní, popřípadě jejich opisování.
Svádění učitelů
Oprava zkoušky sexem s učitelem
Šeptání při testu
Používání cizích výpočetních skriptů

Příloha 3

Vlastní odpovědi respondentů na otázku „Jaký důvod Vás k podvádění vedl?“

Udělat zkoušku na poprvé
Latku jsem nevnímala, jako důležitou. Zmiňované předměty mě v životě již nikam neposouvali.
Připojištění si úspěchu. Nečestně jsem jednal minimálně.
nedokázala som si látku zapamätať
učitel měl za cíl vyhodit co nejvíce lidí a požadoval i znalosti které nesouvisely s předmětem
Vědomí že celá škola byla ve výsledku podvod (on-line výuka)
Pocit uklidnění
Lenost
Nejít na zkoušku vícekrát, neopakovat předmět
Předměty, které vyžadují nazpaměť naučené data a ne správně pochopené pojmy jsou u určitých škol k ničemu (technické školy). Při těch jsem podváděl
Učitelé chtějí omezit podvádění při online testu zvýšením počtu otázek na méně času, takže i když to umím tak test nestíhám, proto podvádím....
Nepodváděl jsem, neumím to
Nechtěla jsem zkoušku neudělat
Po pár pokusech jsem to přestala dělat, většinou nedostatek času, nebo neúplné pochopení látky (v tu chvíli se pomoc hodila)
Nemožnost opravy testu
Případné podvádění jsem bral jako možnost lépe se připravit na zkoušku
Papírové taháky projistotu pro kontrolu
Predmet byl na jine skole a mimo muj obor studia
Hrozilo mi opakování předmětu
Nechtěl jsem riskovat opakování zkoušky.
Ujištění se správností odpovědi
Množství zkoušek ve zkouškovém období. Podvod pouze u neprofilových předmětů, je nesmysl že za 1 kredit je potřeba vypracovat semestrální práce a pods
Latku nebudu potrebovat / doplnkovy predmet, ale povinny
Daný předmět mi přišel zbytečný pro můj obor
Strach ze zklamání, ztrapnění z nevědomosti, nebo strach z neudělení zkoušky (často způsobující další problémy s termíny dalších zkoušek)
Když šlo o "vyhazovací" předmět v prvních 3 semestrech VŠ, tak abych nemusela zkoušku opakovat
Jak jsem již uvedla, dotazování se spolužáků na napsaný test nepovažuji za podvádění.
chtel jsem udelat zkousku
Ve většině případů je lépe vědět způsob, jakým jsou otázky kladeny. Proto jsem zjišťoval informace o již proběhlých testech. Testy nikdy nebyly stejné
Vždy to byla pouze opora paměti
Pro ujištění (většinou jsem věděla a jen jsem si to chtěla zkontrolovat)
Nervozita
Předmět se netýkal přímo oboru
předmět pro moje budoucí zaměření nemá žádný smysl

Předmět mě nezajímá, nevidím ho uplatnění v budoucnu.
Vědomí, že látka nemá smysl do budoucna, že ji můžu zapomenout hned po testu
Chtěl jsem mít jistotu že zkoušku udělám.
Nechtěla jsem ztrácet čas s nepodstatným předmětem
udělení zápočtu / zkoušky
Chtěl jsem splnit danou zkoušku
Hrozba opakování semestru/zkoušky kvůli jednotkám bodů
Vědomí, že kantoři předpokládají, že podvádím
Nepřiměřeně obtížná forma zkoušky
byla to většinou pojistka. Když jsem se učil a připravoval si tahák, pomáhalo mi to se zapamatováním informací. Tahák sloužil pro připomenutí
Distanční výuka je velmi nekvalitní způsob vzdělávání a bez podvádění bych ji nezvládl.
Pro jistotu, abych nemusel zkoušku opakovat.
Proč se učit, když je tak jednoduché podvádět
Jde o standardní přípravu na test
Zapomětlivost a hrozba nedostání zápočtu za nedodržený termín
Pocit klidu po ověření správnosti odpovědi
Nejednoznačné pravidlá pri distančnom skúšaní
Vedl mě k tomu způsob výuky na fakultě. Zastávám styl výuky praxe s podporou teorie. nejsem učená opice, abych se učil odvození apod na zpaměť.
Pro jistotu
Nemám moc zájem o látku probíranou v předmětu
Abych udělala test
Předmět byl povinný v rámci studijního programu, ale zcela nezáživný a byl na něj kladen nepřiměřený důraz
Podvod je něco, co zní moc vážně. V dnešní době použití internetu podvod není. Je to schopnost. Podvod kec když něco vydávám za vlastní.
úspěšné složení zkoušky
Nezvládl jsem se naučit vše tak tak test vyžadoval, i když jsem se snažil
Systém nás nutí "podvádět" tím, že nedostáváme informace o zkoušce jako například okruhy otázek nebo testy z minulých let.
Podvádět bylo až příliš snadné
Méně stresu, zmatkování, jistota správné odpovědi.
Nulová přínosnost zkoušeného učiva a podobnost s ostatními předměty v škole, nemožnost vícero pokusů
Přesnost, poslední termín zkoušky
Zbytečnost probírané látky
Ulehčení zbytečné práce (opíšu seminární práci, ale ke zkoušce se naučím sám)
Nechtělo se mi učit něco, co vím, že nevyužiju. Obzvláště když mě čekaly těžší zkoušky.
Byl jsem *** liný prase.

Příloha 4

Vlastní odpovědi respondentů na otázku „Jaký způsob by Vás motivoval k čestnému jednání?“

Méně zkoušené látky, delší zkuškové období, možnost být hodnocen za aktivitu (úkoly, testíky) v průběhu semestru
Nepřijde mi efektivní požadovat po studentech naučení se látky nazpaměť. Student by měl být schopen použít vědomosti v praxi.
Více času, nemuset chodit do práce
požadovat v testu pouze relevantní znalosti potřebné do budoucna, ne pouze testy proto aby byly testy
kdybych látku považovala na něco co bych sama chtěla umět
Netrvání na naučení látky slovo od slova, ale říci vlastními slovy jak to chápu já
Férová náročnost zakončení jistých předmětů. Některé jsou k ničemu, ale mají velmi těžkou zkoušku. Někdy jsou zkoušky opravdu nad únosnou mez obtížné.
Více informací o zkoušce (vzorový test, seznam témat na které se zaměřit)
Větší tolerance s přihlédnutím k důležitosti daného předmětu v poměru k celkové náročnosti studia a ostatním aktivitám s tím souvisejícím (napr. praxe
Znalost relevantních informací namísto memorování
Žádný, podvádím jen v krajní nouzi.
Kdyby byli při online testu stejné podmínky jako při prezenční výuce. Pro ty, co nepodvádí jsou podmínky při online výuce horší - méně času, více otázek
Kdyby bylo dostatek času se látku pečlivě naučit.
Nezadávání zbytečných, pro praxi nepodstatných úkolů
Mnoho úkolů a učiva během semestru. Máme brigády abychom mohli na škole zůstat. Je snadné pro kantory říct "student by neměl muset mít brigádu"
Kdyby daná látka měla význam se učit
Jednodušší testy, více času na test
k čestnosti není třeba motivovat
Předem daný seznam otázek nebo skripta. Přiměřenost zkoušení k důležitosti předmětu (když je to za 1 kredit, proč musím psát seminárku a pak zkoušku,
Více pokusů
Hodnocení pouze prospěl/neprospěl na základě ústního zkoušení
Motivace je podle mě spíše záležitostí charakteru každého studenta.
Já (až na pár výjimek) nepotřeboval motivovat...
Lepší navázání zkoušky na probíranou látku v předmětu
Aby FJFI nenabírala tolik "odpadu" do prvního ročníku, pak se může více dělat ústní zkoušení atd
Propojenost s praxí - vědomí, co je pro mě důležité znát a proč, možnost si to v praxi overit, méně zbytečně teorie na VS
Abych test obsahoval opravdu učivo které bylo přednášeno a nebyla snaha učitelů ukázat studentům jak jsou hloupí
Svědomí
Kdyby vyučující netrval na nazpaměť naučená data slovo od slova
primerené rozumné testy
Kdyby systém VŠ byl nastavený úplně jinak:)

Větší motivace a přesvědčení, že se danou látku opravdu potřebuji naučit, a to i z jiného důvodu, než pouze ke splnění předmětu.
Nižší obtížnost, vyšší smysluplnost zkoušky
Rozumný rozsah učiva dle kreditového ohodnocení předmětu
Lepší komunikace s učitelem
U klasifikovaných zápočtů možnost více pokusů a ne že mám dva za studium a pak končím
Více verzí testů (na každý termín jiný)
Ohled na to, že memorizování textu je např. v technických oborech nesmysl
Čestné a férové chování od vyučujícího a musí se chovat ke studentům jako k dospělým a ne jako k odpadu
Nedávání do zkoušek nesmyslné odvozování vzorců a tak podobně I
V době internetu nedělat vědomostní testy jak za Císaře Pána
Přiměřené požadavky
mít čas na učení
Prezenční výuka
Zaměření výuky na pochopení látky a ne slepé opakování naučených dat
Přiměřená obtížnost testu, dostatek kvalitních materiálů k učivu
Lepší dostupné materiály pro přípravu ke zkoušce
lépe nastavená úroveň obtížnosti testu a celkové náročnosti semestru - množství zkoušek
Důležité je, aby testy nebyly pouze o nadrcení faktů.
Vyšší benevolentnost při hodnocení
Rozumnější obtížnost, dostatek podkladů ke studiu
Více času na přípravu během zkouškového období.
systematičnost studia, systematičnost celého vzdělávání, kdy by nebylo vysokoškolské vzdělání bráno jako samozřejmost ale výsada těch nejlepších
Zkoušení porozumění a ne tupého pamatování si snadno vyhledatelných informací
Lepší přístup v hodinách a při zkoušení, lidské jednání, když někdo něco pokazí nebo něco zapomene (pokud je to člověk, co má ostatní věci v pořádku),
Kontaktní výuka
Reálné požadavky
Jiný styl výuky. Praxe společně s teorií. Ale ne odvozování a biflování se ***, co nevyužiji.
Delší zkouškové a více času splnit všechny zkoušky za daný semestr
Vzorové testy predom
Čestné chování učitelů
Prezentovat látku zajímavě
Morální motivace
Ti co podvádí jsou na tom občas mnohé lépe než podvádějící studenti. Není to fér. + fakt, že predtermíny jsou lehčí. Vše by mělo být stejně pro všechny
Trochu snížit kritéria pro zvládnutí zkoušek
Nevyžadovat neužitečné a nesmyslné informace
Naučit látku takovým stylem, že budu podvádění brát jako zbytečné. Věřte mi, studenti nemusí podvádět, pokud ty znalosti mají. Je to systémová chyba
Jiná forma testování
Poskytování zkoušek z minulých let a okruhů otázek

Jednodušší zadání
Zkouška odpovídající úrovni výuky a předaných znalostí
Netestovat věci, které je nutno učit se nazpaměť a jsou nalezitelné během 5 vteřin a nejsou nutné k porozumění problému
Změna způsobu výuky. Více praktické využití a zaměření než jen učení nazpaměť o ničem. Ale oblihvěno je to i tím, že bychběla vnitřní motivace se učit
Možnost základních podkladů - vzorečky, zkratky, které zkoukne vyučující,
Ocenuji ustni zkouseni, pripadne esejove typy otazek radeji nez memorovani
Jiny zpusob hodnoceni a kreativnejsi testy. Nasroceni na testy mi casto neprinasele pridanou hodnotu.
Vyřazení předmětů, které se nevztahují ke studovanému oboru.

Příloha 5

Vlastní odpovědi respondentů na otázku „Co by měl udělat učitel, aby studenti u zkoušky z jeho předmětu nepodváděli?“

Být tolerantní
Motivovat učení
Snažit se, aby jeho předmět do budoucna studentovi přinesl něco více. Pokusit se, aby měl předmět hlubší vyzn.
To je velmi individualni predmet od predmetu
Přesnější zadání testu a a toho jak bude test probíhat, prodloužit čas na vypracování testu, podat lepší výklad před testem a lépe připravit studenty na jeho zvládnutí, vyžadovat opravdu adekvátní data a ne pouze nazpaměť naučené údaje bez nutnosti chápat souvislosti
Vhodná motivace ale jinak si myslím že tomu nelze zabránit
Vždy se najde někdo, kdo bude podvádět. Pokud učitel dbá na to, aby obsah zkoušky odpovídal odpřednášené/odcvičené látce a studenti jsou rámcově obeznámeni s tématy jež se mohou objevit, pak by měla být šance na podvádění nižší.
umět vysvětlit látku, přesná a pochopitelbá formulace otázek
Nevyžadovat pamatování si nesmyslného množství učiva
Nedělat zkoušku, nebo předem zveřejnit dostatečně přesné okruhy zkoušek.
Mít jasně stanovené požadavky na zkoušku (např. na svých stránkách zveřejněné 30 zadání testů, ze kterých si jedno vylosuju na zkoušce) a také dostatečné množství příkladů k procvičení, poskytnout dobré studijní materiály (skripta, přednášky), z nichž se lze na zkoušku naučit
nyvyžadovat nesmysly
Nemusi delat nic,je to zodpovednost zaka,driv nebo pozdeji ho to stejne" dozene"...
Hlídat
Ohlídat si to, všechno jde, když se chce, jen učitel prostě musí dávat pozor.
Zaujmout
Delat pokazde nový test, kontrolovat, zda nekdo nepouziva elektroniku, poznanky apod.
motivace studentů; opodstatnění důležitosti látky, která je požadována ve zkoušce.
Jít po podstatě předmětu, měnit testy,
Více hlídat studenty
Nechat jim možnost opravy
Dát jasné podklady k učení, nenechat zbytečné množství informací.
Nic - Kdo chce podvádět, cestu si vždycky najde
Co se týče taháků u testů, je v dnešní době tolik možností, že učitel nemá šanci studenty během písemné zkoušky uhlídat. Musel by nechat psát test max 3 studenty zároveň, nespouštět z nich oči a mít pro každou skupinu po třech jinou sadu otázek, kterou bude každý semestr obměňovat za úplně nové neopakující se otázky z předchozích let..
Hlídat a přísně tresat podvádění
Přísná kontrola a postihování přistižených

Na jednom predmete som videla ako učiteľ zrušil zápočet študentovi len preto, že mal pri sebe mobil, keď nám prikázal odložiť všetky veci mimo svojho miesta. Dosť ma to vystrašilo a na jeho skúšky som sa odvtedy vždy poctivo učila.
Snažiť sa, aby látku pochopili a byť lidský a férový
Zkoušet ústně z transparentnich předem zveřejněných otázek/okruhu
vyžadovat pouze relevantní znalosti a na nepotřebné věci poskytnout při testu materiály. Vždy když byl u testu povolený nějaký zdroj informací tak bylo množství popisujících daleko menší.
Nedávat stejné testy každému ročníku.
Procházet mezi studenty, namotivovat k učení
Ústní zkoušky a vždy jeden člověk ve třídě
Hlídat to, odevzdal elektronická zařízení, mít normální požadavky
Komunikace se studenty, srozumitelné podklady k učení
Být vstřícný, dát čas, přiměřené požadavky
Primerané testy
Zadávat látku přiměřeně složitou
Lépe hlídat.
Aby studenti věděli, o čem je problematika, že vědí o co jde, že chápou podstatu problému nevyžadovat žádné vzorce a to ani v chemii, jde o o pochopení, ne strojové učení
Dát konkrétní okruhy, modelové otázky
Nechtit látku slovo od slova
být všímavý, pozorný a důsledný
Dat dopředu okruh otázek
Dostatek podkladů ke zkoušce, nezvyšovat výrazně úroveň mezi probíranou látkou a látkou v testu
Povolit podklady
Ústní zkouška a nelpět na detailech (data, rozměry, přesné hodnoty)
Dovolit podklady, ústní zkoušení
Říct z čeho bude zkoušet a nikoliv - všechno
Požadavky nastavit rozumně
Nastavit férové podmínky, zamyslet se nad složitostí zkoušky a adaptovat ji podle toho, jak je předmět důležitý ve studentově studiu a budoucí kariéře.
Primerene tezke testy. Prubezne male testy namisto jedne velke zkousky. Ustni prezkouseni. Zeptat se sam sebe, co chci, aby se studenti z predmetu odnesli (cit, odhad, povedomi), Ne je drtit na memorovani atp. a podle toho ucit. Ve zkousce testovat porozumeni, ne namemorovane vedomosti.
Stanovit predem formu zkousky a pravidla hodnoceni, dostatecne probrani daneho uciva (predevsim obtiznych pasazi)
Nevyžadovat přesné definice slovo od slova, nevyžadovat znát zpaměti zbytečná data a čísla
Nedavat nepřiměřeně těžkou látku, nevyžadovat obrovské množství znalostí na známku E, nevytvářet nepříjemnou atmosféru na zkoušce a být spravedlivý ke všem studentům.
Zaujmout při výuce
Možnost více pokusů
Změnit schéma zkoušky. Postupová metoda s možností opakovat zkoušku.
Vzorový test, ukázka testu z minulých let, seznam témat které se vyskytují ve zkoušce na které se zaměřit

Hlídat opisování
Nezadá ať testy nezvladatelné
Dostatečně vysvětlení učiva
Možnost vzít si ke zkoušce podklady, ústní zkoušení
Dát dostatek času na učení na zkoušku, sylaby posílat dříve než 48 hodin před zkouškou
Nestavět zkoušky na základě zapamatování složitých vzorců a dat z paměti, zkoušet jestli student problematice rozumí, zmírnit hodnocení.
Průběžně ověřovat, zda je pro studenty učivo zvladnutelné
Dát naučit se jen důležité základy
Ptát se na opravdu probranou látku, zkoušet ústně, hlídat při zkoušení
Zaměřit se na pochopení konceptu a poté nechat přesnější informace být. Mám to štěstí být na škole, která takto učí. Naučení se vzorečků a jejich slepé využití je mor. Naučení se vět nazpaměť bez pochopení základů je mor. Ústní zkouška tohle vše odhalí, když se učitel dostane hlouběji do tématu a poté vidí jak student reaguje na rady. Tohle by mělo být předmětem hodnocení. Již nemusíme chodit po knihovnách, máme všechny informace v mobilu, jen mít o nich povědomí a dobře je chápat.
Požadavek pacta a učivo z míře dané školy nikoliv pole VIčí dva víš a na úrovni docentury Pokud Studuji BC
Mit adekvatní požadavky a být autoritativní a předem detailně a s předstihem informovat o průběhu zk, metodice hodnocení, požadavcích
Naši učitelé chodili po učebně a hlídali
Motivovat studenty k čestnému jednání
Více vysvětlit látku a zopakovat ji
Myslím si, že se pak při ústních zkouškách uvidí, jak kdo podváděl u písemných testů.
Nic, pokud někdo chce podvádět, tak si cestu stejně najde.
Umět vyložit a zaujmout
Ústní zkoušení
Požadovat věcné znalosti. Obtížnost srovnatelná se zápočtem. Je-li to možné, poskytnout materiály ke zkoušce, (normalizované-tabulky/skripta, nebo vlastní- třeba 1A4strana poznámek odevzdána s testem- Výborná zpětná vazba pro učitele).
Rozhodně NENAVYŠOVAT počet otázek a nesnižovat čas. Pozitivně motivovat studenty k učení tím, že podmínky testu budou pro studenty přijatelnější. Zamezit podvádění jiným způsobem než ztížením testu např. povinnost sdílení obrázků, kamery tak aby bylo vidět na okolí studenta, apod. Já osobně bych radši do školy jezdil si napsat test prezenčně. Bylo by to o dost férovější.
Vyučovat opravdu důležité informace, nikoli "blbosti" neúčinné do praxe.
Lépe vyučovat
Nic. Nezabrání tomu.
Látku dostatečně vysvětlit pro každého, aby byla pochopitelná
Pamatovat na stress a momentální okno To jsou největší podpůrci podvádění. Bylo by vhodné vždy studenta „nakopnout“ nějakou tou řadou, aby se chytil.
Prezenční zkoušky by tomu imo dost zabránily
Měl by mít přiměřené podmínky. Všechny studenty hodnotit stejně a ne podle svých sympatií.
Hlídat je, případně vyhodit
Rozumně požadavky na zkoušku, srozumitelný výklad

Otázky pokládat jednoduše a ve znění v jakém byly v učivu. Jednat fér. Př. - dopředu řečeno že test bude z látky A + B + C + D, nakonec byl z látky D + E které se probraly minimálně, spíše formou samostudia (každý se učil z jiných materiálů)
Trestat podvody
Kontrolovat to, motivovat studenty a dobře učit.
Učit potřebné a logické věci a ne zbytečnosti a nepotřebnou látku s naprosto zbytečnými informacemi
Dávat otázky z jeho podkladů, které probere při výuce
Nic, nikdo tomu v online výuce nezabrání. Proto jsem odešla z VOŠ po 3 měsících, bylo to naprosto nevyhovující. Radši teď pracuju v nemocnici než šaškovat na internetu
Vykládat látku v odpovídajícím rozsahu, smysluplný projev a využitelnost pro praxi
Věnovat více času výkladu látky a konzultace
Pomáhá množství variant a když jsou to věci probírané na cvičeních a v DU, zveřejnit okruhy otázek které si můžeme vypracovat
Stručné a srozumitelné informace o dané problematice
Ústní zkoušení, nic s sebou, papír a propiska na případné poznámky pouze od učitele,
Přiměřené otázky
Přizpůsobit požadavky většině
Zkoušet ústně
Minimálně lépe vysvětlit látku, která se studentům zdá obtížná.
Kontrolovat
Být konzistentní při tvorbě testu a také mít tvrdá pravidla a trestat
Dobře a srozumitelně učit, vysvětlovat.
Nepovazovat svůj předmět za nejdůležitější ze všech, obzvláště, když informace, které z něj získám, mi nejsou k ničemu a nejspíš je nikdy v praxi nevyužiju
Nenadělá nic
Měnit každý rok testy
Povolit materiály, zkoušet celkové pochopení problematiky a ne data která se dají opsat
Vysvětlit, proč je dobré látku umět zpaměti
větší kontrola
Přísněji kontrolovat podvádění. Pokud stejně všichni opisují, povolit podklady.
Nastavit podmínky tak, aby bylo možné jim s přiměřenou snahou vyhovět a zároveň trestat prohřešky.
Předem stanovit z čeho bude test, uvést příklady co by se mohlo v testu objevit a také záleží na jeho celosemestrálním přístupu - zajímavost výkladu.
Zkoušená látka by měla být použitelná v praktickém životě. U takové zkoušky je neomluvitelné podvádět, ale je dobré umožnit podvádějícímu studentovi zkoušku beztrestně zopakovat.
Individuální zadání z praxe, bez zkoušení teorie
Zajímavější přednasky a větší dozor při testech
Nechtět věci co si můžu dohledat nazpaměť např vzorce apod.
Zvolit přiměřenou obtížnost
Dobře látku naučit, aby podvádění nebylo potřeba
Učit dobře
nic, to není jeho problém

Povolit oficiální tahák se vzorci, dobře probrat látku během semestru - například v matematice a jiných počítačích předmětech spočítat dostatek příkladů
Dávat hlubší otázky, které závisí na porozumění látce studenta. Pak bývá nemožné najít rychle danou informaci nebo si jí dopředu nachystat na tahák
Hodnotit průběžnou práci studentů a tím snížit důležitost závěrečné zkoušky. Ústní zkoušení.
Dostatečně namotivoval k řádné a plné přípravě
Praktické příklady nikoliv pouze data, která je nutné znát z paměti
Přiznat, když je látka dobře podána tak se líp učí, baví to. Musí také vyvolávat respekt svým postavením myslím tím nejen profesionalitu ale též i chování učitele k studentům - jako k rozumným lidem, ne povýšeně.
Lepší styl výuky
Dávat takové otázky, na které nelze najít odpovědi na googlu ani v jiných materiálech, ale které naopak rozvíjí to, co se student musel naučit a pracovat s takto získanými znalostmi. Na střední škole bych před každou písemkou vyžadovala zcela vyklizení lavic a všeho zpod lavic a vymyslela nový zasedací pořádek, aby vedle sebe seděli studenti, kteří se nemají v lásce a aby neseděli na svých místech a nemohli si psát tužkou na lavici.
Mezitím zadání testu, kontrolovat v průběhu - procházet učebnicou, pokládat otázky tak, aby je neslo lehce opsat
Nevyžadovat data naučená nazpaměť; kontrolovat, zda studenti nepodvádějí: neodhalení podváděčů motivuje ostatní taky podvádět
Nemít nepřiměřené velké nároky, trochu více chápat studenty, kteří mají více předmětů, učit spíše "praxí" - kde co najdu a jak to využiji než data nazpaměť
Připravit studenty na zkoušku, aby věděli co očekávat a v jakém rozsahu, dát možnost cvičného testu, povolené podklady na vzorečky atd..
Nedělat jenom písemnou písemku. Na ústní písemce se projeví zda-li je člověk připravený.
Motivovat je k učení a zaujat je probíranou látkou
Srozumitelně a poutavě odvykládat látku. U zkoušky dávat "férové" otázky, pořádně hlídat a umožnit opakování testu.
připravit pokaždé nové, zaškrtačkové testy (1 až všechny odpovědi správně, za špatné odpovědi body dolů) ve více variantách, aby nemohli dva lidi se stejným testem sedět vedle sebe. Test udělaný tak, aby nešel stihnout celý. Tím dostat studenty pod tlak (podvádění zabírá často více času), aby nemohli hledat správné odpovědi. Následně podle nejlepších výsledků stanovit stupnici, aby když by studenti radili ostatním, aby to pro ně bylo nevýhodné (mohli by si tím snížit hodnocení)
Jak jsem již uvedla, myslím si, že toto záleží spíše na studentech.
Nic. Vždy někdo podvádí...
Vysvětlit látku tak, abychom ji lehce pochopili, lehce se ji naučili, také aby se snažil nám látku zjednodušit a ne nás učil věci, které nikdy nevyužijeme.
Dobře vysvětlit látku, nedbát tolik na "odbornost" (stačí, když student popíše vlastními slovy, i když třeba polopatě)
Zadání zkoušky by mělo odpovídat přednášené látce
Připravit studenty na zkoušku již během výuky během semestru. Pokud mají studenti kvalitní podklady z hodin, je pak učení snadnější a jde už jen o opakování učiva ze semestru.
Donutit studenty se látku naučit tak, aby opisovat ani nepotřebovali

nechtít učit se informace (např. vzorečky) nazpaměť, podpořit spíš práci s informacemi než "biflování," které po testu stejně zapomenou i když jsem se poctivě učil
Těžko říct... mít autoritu. Někteří podvádějícího studenta poznají a zkouší, dokud se k tomu sám nepřizná (a u takového se prostě nepodvádí...)
lépe dohlížet
Jasná motivace, co mi předmět dá do budoucího života
Alespoň minimálně studenty sledovat a nepracovat při testu na PC/telefonu.
Hlídat zo
Všichni by to měli umět. Kvalitní podklady.
Nebejt *** předem.
Podle mě nejde udělat nic, protože kdo chce, ten vždycky podvede
nezavisí to od učitele
Přesně říct z čeho je zkouší, ať člověk ví co se přesně naučit
Získat si respekt student a nastavit testy tak, aby se podvádět nijak rozumně nedalo.
Neiniciovat nutkání opisovat velmi obtížnými, ale opakujícími se testy. Definovat a poskytnout studijní materiály potřebné k úspěšnému zvládnutí zkoušky.
Snažit se lépe propojit obsah výuky s obsahem testu a vyhnout se nejednoznačným otázkám. Případně hodnotit testy formou pohovoru/ústního zkoušení, při kterém lze výsledek zlepšit (ale samozřejmě i zhoršit)
Nemít nepřiměřené nároky (typicky když se nestihne něco odpřednášet, tak zkoušet to jen proto že to je v osnově je ***)+ adekvátní forma kontroly
Nechtít encyklopedické znalosti
Vykládat látku normálně a nedávat tak látku moc moc vysoko.
Adekvátní obtížnosti testu
Měl by chtít u studentů na zkoušce opravdu to, co s nimi probral a ne to, co on si myslí, že všichni vědí. Měl by předem stanovit témata, otázky na učení a ne "naučte se celá skripta i se vzorečky". Opakovat na přednáškách základní věci, které by si měl student z přednášek odnášet.
Lépe definovat, co chce, popř. nechtít všechno, ale jen podstatné věci, které se hodí dál
Dívat se na ně
Propojit učivo s praxí a dát studentům možnost porozumět, "za jaký konec předmět uchopit", ...zkouška odpovídá vyžadovaným znalostem pro praxi
Dostatek neoficiálních termínů
Učit látku tak, aby o ní studenti měli zájem a aby je bavila.
Zkoušet průběžně
Netestovat jestli se studenti látku naučí nazpaměť ale jestli látku rozumí
Být důsledný
Zapnout kameru a naplno se mu věnovat
Komunikovat, naučit
Věnovat se studentům, zeptat se jich zda se jim je vše jasné - po dotazu ať se behloupejší se sm nezemesnovat studenty, být na vysoké škole partner a autorita než vychovatel a snažit se se
Student by u sebe měl mít pouze propisku, tašku a zbytek věcí by měli mít všichni studenti mimo dosah. lavice by měla být prázdná, telefon vypnutý v letovém režimu na viditelném místě na lavici a nebo odložený v bundě nebo tasce.

Učivo by mělo dokázat studenty zaujmout a být vysvětleno srozumitelnou formou
Látku vysvětlit během semestru, dělat test z toho co bylo probráno, nedělat podrazy, zadat okruh otázek, poskytnout dostatek materiálu ke studiu
Klást nároky adekvátní k probírané látce.
Lépe studenty hlídat
Pojmout předmět zajímavé a tak, abychom si z něj chtěli něco odnést
Umožnit opakované pokusy. Někdy člověk prostě dostane okno ačkoliv látku ovládá.
Nepozadovat zbytečně informace, zbytečně přísně znakování, hodiny udelat zajímavé tak aby si studenti danou látku zapamatovali z cvicení/přednášek, nepozadovat v případě počtu přesných výsledky ale zaměřit se spíše na postup, pochopit že ne úplně všichni všechno pochopí.
Nejspíš dávat pozor a neřešit během testu své povinnosti.
Z mé zkušenosti paradoxně předměty považované za nejtěžší byly snadné na pochopení, pokud učitel dokázal látku vysvětlit polopaticky a na příkladech z běžného života. když zároveň nevyžaduje umět věci nazpaměť, ale najít si je v případě pochyb v materiálech, není proč podvádět.
Povolit používání písemných podkladů namísto memorování zbytečných dat. Testy by měli být spíše praktické, vést k opravdovému pochopení látky a jejího praktikování v praxi a ne jen mechanické memorování a opakování faktů.
Průběžně upravovat test podle feedbacku studentů. Test by neměl být snadný, ale taky ne nemožný, přeci jen jde o jednu z více forem zkoušení, nemluvě o jiné domácí přípravě
Ústní zkoušení,
Přiměřeně obtížný test, znát přibližné téma a okruh otázek předem, rozsadit studenty od sebe
Dávat pozor na podvádění, psát testy v menších skupinách a trestat podvodníky
zkoušet z toho, co říká v hodině a ne z dalších těžko dostupných materiálů, neponizovat studenty kteří neví, dát možnost zkoušku opakovat (fa cvut)
Nechtít nazpaměť naučená data, které si po zkoušce, kdybychom je potřebovali, můžeme vždy vyhledat, když budeme vědět kde
Vyzadovat pochopení látky a ne přesné definice
Vysvětlit látku
Lépe vyučovat, pokud je látka vysvětlena dobře a přístup lidský, nemá většinou student důvod podvádět
přísněji kontrolovat a mít více porozumění při vytváření otázek
Nezkoušet z naprosto nepodstatných faktů (nedůležité letopočty, čísla zákonů, norem, standardy rozměrů atp.), která si většinou bez podkladů a tabulek nepamatuje ani on sám a jejichž jediným cílem je na nich studenta potopit, namísto toho zkoušet z pochopení problematiky a principů
založit test na porozumění spíše než na biflování
Umět předat to důležité v hodinách a být normální.
Být vstřícnější; předem říct, co po nás bude chtít
Nevyžadovat memorování snadno dohledatelných dat
Vyzadovat diskuzi a ne přesně odučené fráze
Vyzadat odevzdání telefonu
Vysvětlit látku pořádně, aby ji všichni pochopili
Mít rozumné požadavky a podat učivo co nejzajímavější a srozumitelnější formou

zkoušet ústně, použít formu testu která se nedá opsat
U onlinu je to těžké, normálně asi ústní zkoušení, případně málo studentů v místnosti a větší hrozba vyloučení
Povolit aspoň nějaké podklady a nastavit učivo tak, aby studentům přišlo smysluplné se vše naučit.
Přiměřeně zkoušet, podat látku pochopitelneji
Rozumný rozsah probírané látky, dostatek času na test, rozumné otázky
Poskytnout jasně zdroje informací, vysvětlit, proč je znalost látky důležitá, mít dostatečnou autoritu
Nechtit po studentech zbytečné věci, které pro jeho obor ani nejsou relevantní.
Poskytnout všechny Studijni materiály
U žádného předmětu, který mě bavil, přednášky byly zajímavé a dle mého subjektivního názoru přínosné a součástí předmětu byla i zajímavá cvičení, jsem nepodváděl. Takže určitě upřednostnit kvalitu nad kvantitou.
Vyžadovat kreativní odpověď/výstup. Povolit tabulky/podklady, které v životě stejně budeme mít k dispozici. Ptát se na probranou látku. Zveřejnit vzorový test. Hlídat studenty .
Nedělat zbytečně těžky zkoušky
Kvalitně vysvětlil latku uciva, a dal vedet jakou formou bude test zkouska dělana. Co v testu očekavat...
Silnější kontrola. Student vždy půjde cestou nejnižšího odporu.
Ústní zkoušení
Vlastnoručně napsaný tahák.
Být chapavy a dobře učit
Zkoušet to co ich naučil, nedavat podpásovky na test, chovat se celou dobu ke studentum tak aby byly sami motivovaní se daný předmět naučit a aby tomu i rozumeli.
Poskytnout sadu třeba 30 otázek, ty s nima projít a dát do testu třeba 6 z těchto otázek.
Mít autoritu a vyžadovat smysluplné věci. Ale úplně se tomu zabránit nedá, není to jen o učiteli. Část studentů bude podvádět vždycky.
Měnit test každý semestr, zkoušky ústně nebo alespoň prezenční
Zkoušet ústně
Používat více debatu v hodině, dávat příklady, dělat hodiny zábavnější být férový. Nechtít studenta za každou cenu vykoupat. Dát mu možnost připravit se.
Dostatečně s nimi látku probrat
Dávat do testu podstatné informace, kreré odpřednášel
Dostatečně látku vysvětlit
Mit respekt a vzbudit zajem k latce
Učit tak, aby zaujal studenty a vyhnout se všednímu a nezáživnému výkladu daného učiva, zaujmout studenty aby je daný předmět bavil i přesto, že nebudou mít skvělé výsledky, protože každý má vlohy na něco jiného. Netrvat na nepodstatných věcech a zastaralých postupech učení.
nastavit podmínky tak, aby se to nedalo. Vyučovat tak, aby se studenti látku učili sami. Vybudovat si takovou autoritu, že si to studenti nedovolí riskovat.
Být kolegiální a férový
Primerene testy dle rozsahu uciva
Ústně zkoušel
Srozumitelně formulovat otázky (co chce vědět atd.)

Nemávnout rukou nad tím, když student očividně podvádí. Ihned mu písemnou práci odebrat a studentovi uložit známku F. Pokud má ten učitel autoritu, studenti většinou nemají tendenci podvádět, protože ví, že by mohli dostat velmi přísný trest v podobě F, vyhození ze zkoušky a náročnému ústnímu zkoušení při další, opakované zkoušce.
Lepší kontrola, použití asistentů.
Pustena kamera při distanční výuce při psaní testu
Lépe učit- věnovat se studentům. Nepoužívat furt dokola prezentace, látku vysvětlovat ne předcítat. Soustředit se na kvalitu a důležité informace místo objemu.
Dát dostatek kvalitních materiálů a chtít to podstatné, nepodstatné jen okrajově
Předem objasnit co bude test obsahovat, udělat několik verzí které se neopakují
Naučit je látku tak, aby nebyli nuceni se učit tolik obsahu, čímž by u nich klesla tendence k podvádění.
Sám by měl být čestný a měl by vzbuzovat přirozenou autoritu
Zajímavější výuka
nepoužívat 15 let staré testy
Podat látku zajímavě, nadchnout pro předmět, aby se člověk nenechal jen na test a pak vše hned zapomněl
Dohlížet na ně, motivovat ke studiu, aby se to učit chtěli.
ústně zkoušek, chodit mezi studenty, dávat otázky při kterých se nedá podvádět
Chudák nic, to nejde...člověk je bytost vynalézavá a češi jsou švejkové
Nesedět na jednom místě a kontrolovat studenty
Dostatečně je všechno naučit, ne je nechat se učit "z internetu", kde ty informace nejsou kompletní. Test vytvářet rozumně bez slovíčkaření
Dávat pozor kolem sebe
Ke každému studentovi delegovat dozorce. Jiný způsob není
Věnovat se jim - osobní rozhovor, nevyžadovat přesná data ... ale brát možnost že vím kde data najdu ale nepotřebuji si je nutně pamatovat nazpaměť
Vysrat se na celé zkoušení!
Chovat se jako člověk, co si respekt zaslouží a ne aby ho čerpal ze své nadřazené pozice ve školském systému
Dobře sestavit test
Nedělat test, dělat práci s obhajobou, jak užitečný trénink do budoucího zaměstnání.
Přátelštější přístup, nepotápět studenty.
Nenutit je učit se zbytečnosti nazpaměť, kontrolovat podvádění
Dělat testy u kterých je nutné přemýšlet a pochopit podstatu věci a nepožadovat moc zbytečných detailů.
Vytvořit otázky na které se nedá spravit tahák - vymyslet, vytvořit něco, napísat vlastní názor, atd...
Udělat zkoušku adekvátní k obtížnosti danému předmětu (na předmět za 2 kredity by neměla být zkouška na týden učení). Povolit tabulky, vzorečky. V Kanadě byly podklady povoleny a zkoušky udělány tak, že kdo se doma nenačil, stejně mu ty podklady byly k ničemu. Naopak když se někdo naučí a vypadne mu jeden jediný vzoreček ze sta dalších, tak je škoda, že má špatnou známku kvůli jedinému vzorečku na začátku příkladu, když zbytek umí. V praxi si také dohledáme informace, které nepoužíváme denne
Rozumné požadavky na zkoušky, dostupné rozumné materiály na podporu výuky

Sestavit zadání tak, aby se podvádět ani nedalo
Naučit je to :D
Zajistit, aby učivo bylo v předmětu skutečně probíráno
Přísněji zdůraznit důsledky
V distanční výuce neztěžoval podmínky, jen protože si předem myslí, že všichni budou podvádět, tak aby to neměli tak jednoduché.
Prakticky připravovat na testy, dovolit podklady - nemá cenu se věci jen tupě memorovat. Hlavně je umět použít
Měl by mít rád svůj předmět a s radostí a energií ho podávat studentům. Jinak s distanční výukou se toho moc vymyslet nedá.
Vymyslet chytré, logické dotazy, které budou umožňovat ukázat, jak student umí pracovat s daty, které si klidně najde v učebnici, v poznámkách atd.
nastolit rozumnou uroveň obtížnosti
Nevyzadovat odpovědi od slova doslova, naučit studenty logickému porozumění daného učiva
porozumění strastem studentů a více opravných termínů
Na toto je velmi těžké odpovědět, podle mého názoru se učitel může během zkoušky snažit jak chce, ale vždy se najde někdo, kdo podvádět bude, nebo to alespoň zkusí.
Jasně stanovit, z čeho bude zkouška složena (test - kolik otázek/ příkladů, pohovor - na jaká témata) a jasně stanovit, ze kterých oblastí budou studenti zkoušeni, včetně doporučených příkladů k přípravě.
Víc hlídat a chodit po místnosti. Kontrolovat papíry studentům. Zabavit mobily při testu.
Zajistit, že test lze zvládnout levou zadní alespoň na E
u nás na FITu je poměrně těžké podvádět ve většině důležitých předmětech, jestliže, je člověk chce aspoň nějak ovládat, musí se je naučit. Jediný způsob jakobejt například on-line Lineární Algebru, by byla absolutní pomoc od někoho kdo už předmět udělal (a to už to asi člověk nemusí ani studovat že). Takže to řeší předměty, které nejsou jednoduché a nedají se jen tak najít a opsat na internetu. To je podle mého nejlepší řešení - tzv. kreativní zadání
Především učit. Dále koncipovat otázky tak, aby ověřovaly pochopení klíčových principů ("kdyby tě ve tři ráno vzbudili") spíše než mechanicky zapamatovaných údajů.
Povolit vlastní podklady
Zlepšit výklad, udělat to třeba zajímavější formou, nedělat jako klasický výklad z SŠ
V případě distanční výuky nedávat neúměrně obtížnější testy oproti formě prezentací.
Míra učiva, umět si věci vyhledat, učení se podstatných věcí
Dobře učit
Dávat rozumné zadání a nechtít umět z paměti příliš mnoho definic.
Připravit kvalitní podklady a osnovy, dle nichž bude zkoušet. Více variant testů, studenti pak od sebe neopisují a neopakují chyby.
Buď velmi přísně kontrolovat a trestat podvody, nebo zkoušku uzpůsobit tak, že nestačí opsat něco z slajdů (vyžadovat hlubší pochopení látky), že nestihne hledat danou odpověď v materiálech.
nevyžadovat naučení se nazpaměť velkého množství dat/vzorců
dobře je na zkoušku připravit

Dát předem dostatek informací o testu. Sestavit test u kterého je třeba pracovat s vědomostmi a ne si je jen pamatovat
Měl by se zamyslet jak udělat zkoušení tak, aby bylo opisování zbytečné (např. praktická zkouška)
Zkouška přiměřeně obtížná k probírané látce
Poskytnout lepší představu o tom co ve zkoušce čekat
prechadzat sa a naucit
zlepšit úroveň podkladů
je těžký odpovědět. Jediná věc co mě napadá je zkušenost, že hodně učitelů si myslí, že je na škole, aby žáky testovali namísto toho aby je učili. Když si nastaví systém založený na testech lidi budou podvádět a nic se nenaučí. I jenom rozdělení látky do více testů v rámci semestru s bodovým systémem, který je přenášen do zkoušky vede k méně stresovému předmětu, který ale v důsledku více naučí. Jeden test, nebo nedejbože jenom zkouška, vede k podvádění.
Nabídnout možnost opravy
Hodnotit aktivitu v předmětu průběžně, klást větší důraz např. na domácí úkoly nebo semestrální práci a bodový zisk za test a minimální hranici pro úspěšný průchod testem nastavit na nízkou hranici
mít zkoušku nastavenou tak, aby to nebylo potřeba (např. povolené některé podklady, zkouška složená pouze z příkladů,...)
Motivovat
openbook
kontaktní zkoušky/webkamera, mikrofon
Pořádně připravit studenty ke zkoušce
Povolit ke zkoušce jakékoliv podklady, u nás na ústavu celkem běžná věc. Zadání bývá reálný problém, tady máš 3 hodiny a porad' si.
Myslím, že učitelé již dělají dost pro to, aby studenti neopisovali. Jsou to vždy jen jednotky studentů, kteří jsou pak typicky nenapravitelní a podvádějí i v jiných předmětech.
Umět danou problematiku správně naučit.
Vést předmět takovou formou, aby test na konci předmětů se dal zvládnout napsat se znalostmi osvojenými během roku.
Při opisování ze zkoušky vyhazovat, kontrolovat během testu
Na tomto učitelé podle mého názoru nemůžou nic změnit. Je to o výchově a hodnotách...
Zveřejnit předem vzorový test a očekávané odpovědi, povolit "open book" formu zkoušky, nebýt kokot
Férové jednání, přiměřená hodnota učiva a podklady ke zkoušce
Zjednat si respekt před zkouškou.
Vést studenty k pravidelnému učení již během semestru.
Nemit prehnane naroky
Zadávat příklady, které se probírají na cvičeních (podobné), ne zcela jiné. Nemuset psát přesné definice a
Povolit materiály s sebou
zaujmout učivem aby byla daná látka pochopena na elementární úrovni pro získání základního podvědomí o daném předmětu, hodnotit ty kteří mají zájem o učivo kladněji a naklak tu kteří jím vyloženě opovrhují naopak
Umožnit studentům přístup k materiálům při zkoušce a využít je k vyřešení problému, stejně jako je to ve skutečném světě.

Nedávat do zkoušky zadání, jejichž obtížnost nebo typ úlohy neodpovídá probrané v semestru látky.
Vyučovat zábavnou formou, formou diskuze, tak aby znalosti nemusely být strojově naučené, soustředit se hlavně na problematiku obecně, ne konkrétní detaily. Každý předmět lze podat příjemně a chytlavě, ale musí se jít od začátku a dobře vysvětlovat. Dobré vysvětlení v mnoha ohledech chybí.
Dát jim co nejméně příležitosti - pouze minimum pomůcek. Při distanční výuce ale podvádění nelze zabránit.
Jednoznačně stanovit, čo je/nie je vyžadované na skúške
Zajistit stejnou kontrolu pro všechny studenty, zejména v distanční výuce.
Učitel by měl udržovat stejnou obtížnost zkoušek. Nastavit rozumné hodnocení.
Reálné požadavky
Připravit přijatelně těžký test.
Především vyučovat látku a věnovat se studentům, ne jim dávat najevo, že je to "nejchytřejší osoba v místnosti". Pokud se může jednat o novou složitější látku, nemůže po nich čekat, že jí pochopí za 5 minut.
Při zkoušce podvádění dostatečně kontrolovat. Povolené materiály (např. povolená A4 "taháku") ke zkoušce jsou za mě fajn.
idk nedělat to online ale ve škole
Praktické zaměření, upustit od doslovných definic, kdy je vyžadována 1 správná odpověď (pochopím třeba definici Pythagorovi věty, ta existuje 1, ale u jiných předmětů by měla stačit odpověď vlastními slovy pokud to vystihuje podstatu)
Nevyžadovat zbytečné podrobnosti v okrajových tématech, testy s rozumnou délkou odpovědí
Dávat přiměřené testy k ukčivu
Má to více faktorů. Styl přednášek, styl cvičení a styl zkoušky. Kde je vůle, tam je cesta, a tak je to i s opisováním. Když nebudu mít možnost opisovat, opisovat nebudu. Otázkou je následná kvalita předmětu. Můžu se naučit cokoli, zapamatovat, nabiflovat, ale je to doopravdy to, co nám má dát vzdělání na VŠ?
Získat si vztah, kdy si ho studenti váží a nedovolí si vůči němu podvádět
Nemůže udělat nic. Leda udělat test tak, aby s podvodem počítal. (těžší, málo času)
Vyložit téma tak aby bylo snadno uchopitelné, nevyžadovat nazpaměť naučené věci ale spíše teorii samotného studenta. Netestovat naučení se, ale pochopení témat.
Ústní zkoušení je jediná možnost.
Většinou jsem podváděl na předmětech kde učitel na sledování kaslal a nechával nás opisovat z materiálu. Pouze dvakrát jsem podváděl při přísných zkouškách kde mi hrozilo vyhození a obsahovalo to nějaké vzorce či data která jsem se bál že zapomenu ale většinou jsem stejně nepoužil.
Zverejnovanie predoslych testov alebo vzorovych
Připravit studenty na to z čeho plánuje zkoušet a ne vykládat nějakou látku s důrazem na různé věci a pak se ptát u zkoušky na věci, které se obešly bez zmínky
Ústna skúška, možný opravný termín, povolené pomôcky ale hlavne primeraná obtiažnosť.
být člověk, vycházet studentům a naslouchat jim
Neměl by vyžadovat učení se látky nazpaměť. Zkoušet, jestli studenti látku pochopili, ne jestli si jí zapamatovali.
Vyzkoušet si, jak je zvládnutelný test a případně dovolit studentům podklady.

Udělat zkoušku přiměřeně těžkou, neochuzovat semestrální výuku. Ne*** se studenty.
On to není až tolik problém u učitele jako u celého systému: předmětů, látky a studijních povinností je obrovské množství, a jsem přesvědčený, že je to nad síly a schopnosti průměrného studenta.
Prezentovat látku zajímavě (ideálně aby o látku měl sám zájem a ne být na každé hodině pytel zoufalosti), Zkrátit čas a formát otázek, aby podvádění zne-příjemnil (ne tak ideální)
Učitel toho mnoho udělat nemůže. Záleží na typu studia a zaměření. Avšak dokážu si představit a mám i zkušenost s vyučujícím, který nás připravil natolik kvalitně a uměl učivo pedagogicky tak dobře předat, že jsme si mnoho věcí pamatovali z hodiny a nebylo třeba podvádět. Při vyžadování memorování a po- uček motivace studentů logicky klesá.
dát férové podmínky zkoušky, aspoň nějaký dohled
Nastavit test tak, aby to nebylo potřeba. Aby šlo spíše o porozumění než o výčet skript.
Nemusí dělat nic jinak - čestné jednání je základem v akademické obci
Netolerovat podvádění, trestat ho, ale být fér. Vytvořit vědomí vlastní odpověd- nosti. Mít ale na mysli, že odvádění samotné může být symptom jiných pro- blémů jako je deprese, strach, ADD/Adhd apod. Empatie je důležitá. Studenti jsou stále lidmi. Učitel může ukázat správnou cestu ale ve výsledku vše záleží na studentovi v jaké fázi života se nachází, a jaké má morální zásady.
U vysokoškoláků? Promluvit jim do duše, že to dělají pro sebe (bezesrandy)
Být realista, nezkoušet nazpaměť obrovské množství látky
Nechat jim své vypracované podklady s omezením počtu listů
Dávat pokaždé jiné zadání a zkoušet ústně
Openbook testy. Ústní. Dělat testy originální (nové příklady)... Při teoretických testech dávat méně času
Dávat takové otázky, které byly řečeny na cviku nebo na přednášce
Zkoušky založené na pochopení a aplikování učiva místo biflování.
Udělat předmět zajímavým a logickým místo memorování
Lépe učit, testy nastavit tak, aby byly varianty rozdílné.
Nevím jestli je to vždy úplně chyba učitele, osobně jsem při kontaktní výuce podváděl jen zřídka, ale s příchodem distanční výuky mám menší motivaci se učit, stejný efekt pozoruji u spolužáků a kamarádů z jiných škol
Ústní zkoušení, otázky u kterých lze těžko podvádět
motivovat studenty k tomu, aby si uměli poradit, ne jenom se věci učit nazpa- měť.
Nedávat otázky na "drcení"
zkouška typu open-book
Ačkoliv to může znít absurdně, jsem fanoušek toho, aby testy byly náročné, ale umožňovaly přijít na hodinu s přípravou. V době online výuky a testů z domova to takto fungovalo. Učitelé často nesmyslně zkrohli čas, takže si každý musel vy- pracovat vlastní tahák, ve kterém se opravdu vyznal a s takovou kvalitní vlastní přípravou pak nebyl problém test napsat. Navíc tímto krokem dá učitel studen- tům jistou formu jistoty, že s dobrou přípravou uspějí.
Kvalitní výuku
Vhodně sestavit test, otázky
Dávat pozor!
Sestavovat nové varianta a prezkusovat ustne

Lépe učit, naučit
Toto by neměla být starost učitele
Průběžně lépe zjišťovat pochopení problematiky studentů např. i mini testy bez hodnocení
dovést studenty k porozumění souvislostí mezi jednotlivými tématy a předměty, nevyžadovat nutně pouze naučená data, přistupovat ke zkouškám jako k ověření znalosti látky jako celku
Jednat s nimi na rovinu, vyučovat tak aby podvádět nemuseli.
Více podvody penalizovat (hrozba vyloučení ze studia, disciplinární komise). U nás byla výuka podle mě přiměřená, těžší by klidně mohla být, takže v tom problému nevidím. Spíše odrazovat postihem, kontrolou, když student na něco nemá, smůla. Možnosti konzultací jsou dostatečné, rozhodně není v pořádku zkoušku z předmětu vykonávat sedmkrát, student by si měl uvědomit, že na to nemá.
Být fér
Nevyžadovat znalosti, které jsou zbytečné (složité vzorečky, historické údaje, které nejsou důležité), dát možnost opakovat test více než 1x, zbytečně nehrozit nemožností zapsání předmětu v dalším semestru atd
Učit dobře
Po písemném testu zkoušet ústně. Dělat "openbook" zkoušky. Omezit zkoušení látky, kde je nutnost velkého množství memorizace místo vyřešení problému.
Kvalitní vyklad + přijatelné požadavky
Podle mě se s tím nedá nic dělat
Prověřovat naše znalosti, ne se jen snažit dokázat nám, že on je ten chytrý a my hlupáci.
Povolit vlastní podklady
open book exam - máte internet a podklady ale musíte sám vymyslet odpovědi
smysluplné přednášky, dostatek přehledných podkladů, ústní zkoušení (osobně ale preferuji psací formu, kvůli stresu)
být důsledný při testu, ale hlavně je látku dobře naučit a vysvětlit jim pročby to měli umět aby se to sami chtěli naučit ne jen kvůli tomu aby dostali nějakou známku
Pečlivé kontroly, tvrdší postihy
Definovat způsob a styl hodnocení
Lépe studenty připravit. Lépe s nimi komunikovat, dát k dispozici více materiálů, zkoušet z pochopení problematiky ne učení na zpaměti.
Být více zajímavý, omezit množství informací na to podstatné a více se zaměřit na praktické pochopení a využití. Ale i více hlídat u těch zkoušek, že se nepodvádí a nečíst si noviny. To pak člověk nemá motivaci tam sám něco vymýšlet.
nehrozit to tolik aby to nebylo tak nesmyslně těžký
Zbytečně studenty nevystrašit
Výklad propojit s realitou, zpětná vazba, individuální přístup, otevřenost, abych neměla strach si říci o pomoc, že nechápu
Zavedení výše uvedeného
Musí být možné se látku naučit, nejlepší je, když látku pochopím - pak nemám důvod nic nikde opisovat a vše se dá vymyslet.
Srozumitelně vysvětlit látku, připravit na typ testu/zkoušky. Poskytnout dostatečně a přehledně podklady k domácímu studiu
Vhodný a motivující způsob testování
Nevyžadovat doslovné odpovědi vytažené přímo z učebnice.

Více se zaměřovat na práci v průběhu a méně lpět na testech jakožto stresových situacích. Větší praktičnost výuky a hledání smyslu práce v každém předmětu.
Nebazírovat na zbytečných unformacích, která si najdete v norme.
Studenty nelze motivovat, aby nepodváděli. Možná když je látka bude bavit, ale to nikdy nebudou všichni a to učitel nezmění. Žádnou "dobrou" formou toho nelze dosáhnout, možná ústním zkoušením, ale to ne vždy je možné. Může se pokusit zpřísnit pravidla a více studenty kontrolovat a trestat.
Povolit základní poznámky k předmětu a nelimitovat velmi krátkými časy na vypracování testu
Nepozadovat nauceni telefonniho seznamu kdyz je dnes vsechno online
Srozumitelne popsat požadavky na studenty, rozsah znalosti, ukázat ukázku testu, neklade důraz na memorovani dat
Trestat podvadeni na urovni skoly, pri opakovanem podvadeni vyloucení ze skoly. Kontrolovat ukoly proti opisovani. Nedavat stejne ukoly neustale doko-lecka. Nenutit lidi se ucit veci/data a pdoobne nazoamet
Spíš než testování teorie co se dá najít na netu by se měl při testu zaměřit na praktickou aplikaci látky
Trestat
Lépe studenty zaujmout při výkladu učiva, aby se o danou problematiku sami zabývali, tím by ji pak uměli a nemuseli podvádět
Mít dostatečně zajímavý výklad, aby si studenti pamatovali co nejvíce z hodin.
Nektere materialy dovolit, byt prisnejsi
Vytvořit zadání tak, aby bylo nutno zapojit myšlení a né jen řešit předem stanovené postupy.
Vyžadovat smysluplné informace
Nevyžadovat přesně memorovani dlouhých vzorců a definic
Být dobrý učitel.

Evidence výpůjček

Prohlášení:

Dávám svolení k půjčování této bakalářské práce. Uživatel potvrzuje svým podpisem, že bude tuto práci řádně citovat v seznamu použité literatury.

Jméno a příjmení: Ing. arch. Aneta Závodná

V Praze dne: 29. 04. 2021

Podpis:

Jméno	Oddělení/ Pracoviště	Datum	Podpis